

Banská Bystrica 20. 7. 2017

P 286236/I-53-2017

ROZHODNUTIE

Vo veci návrhu navrhovateľa eustream, a. s., Mlynské Nivy 42, 825 11 Bratislava, zastúpeného v konaní advokátskou kanceláriou Patajová Pataj, s. r. o, J. Chalupku 8, 974 01 Banská Bystrica (ďalej „navrhovateľ“) na zrušenie patentu č. 286236 s názvom „Spôsob opravy a predĺženia životnosti potrubia“ majiteľa Ing. Pavla Krajeca, Tehelná 11, 048 01 Rožňava, zastúpeného v konaní patentovým zástupcom Ing. Róbertom Porubčanom, Puškinova 19, 900 28 Ivanka pri Dunaji (ďalej „majiteľ“), rozhodol Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) podľa § 46 ods. 1 písm. b) v spojení s § 46 ods. 2 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov takto:

návrhu na zrušenie patentu č. 286236 sa čiastočne vyhovuje a patentové nároky sa obmedzujú nasledovne:

- 1. Spôsob opravy a predĺženia životnosti potrubia, najmä plynového veľkorozmerového potrubia vyznačujúci sa nasledujúcimi krokmi, kde prvým krokom je vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy pomocou typizovaných prefabrikátov, druhým krokom je vybudovanie ochranného portálu (8) v mieste určenia, tretím krokom je vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia (10) za súčasného paženia (7) bokov výkopu (5), štvrtým krokom je vybetónovanie počvy (11) výkopu (5), piatym krokom je rozdelenie chráničky na ľahko manipulovateľné časti a ich odpratanie z výkopu, šiestym krokom je sanácia poškodeného alebo zoslabeného potrubia (10), siedmym krokom je vybudovanie skeletu (6) novej chráničky, ôsmym krokom vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou (12) na elimináciu napätí a/alebo na vyplnenie priestoru medzi potrubím (10) a mostným telesom a deviaty krok je úprava terénu do pôvodného stavu, pričom všetky tieto kroky sa prevádzajú bez prerušenia toku média v potrubí.**
- 2. Spôsob opravy a predĺženia životnosti potrubia, podľa nároku 1 vyznačujúci sa tým, že ochranný portál (8) vybudovaný uprostred vozovky, alebo medzi jednotlivými jazdnými pruhmi, je vytvorený zváranou oceľovou konštrukciou štvoruholníkového pôdorysu, ktorá je fixovaná krídlami mimo výkop (5).**
- 3. Spôsob opravy a predĺženia životnosti potrubia, podľa nároku 1 alebo 2 vyznačujúci sa tým, že plavená základka (12) je tvorená vodnou, slabo zásaditou zmesou vápenca a/alebo dolomitu s veľkosťou zrna až do 32 mm.**

Odôvodnenie:

Úradu bol 5.6.2015 doručený návrh na zrušenie patentu č. 286236 s názvom „Spôsob opravy a predĺženia životnosti potrubia“ (ďalej „napadnutý patent“ alebo „napadnuté riešenie“). Navrhovateľ podal návrh v súlade s ustanovením § 46 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „patentový zákon“), ktorý odôvodnil tým, že v čase podania patentovej prihlášky PP 240-2004 jej predmet

nesplňal podmienku novosti a vynálezcovskej činnosti a vynález nie je v patente opísaný a vysvetlený tak jasne a úplne, aby ho mohol odborník uskutočniť.

Navrhovateľ uviedol, že približne od roku 2001 využíval technické riešenie chránené napadnutým patentom na sprístupnenie plynovodného potrubia s využitím banskej metódy. Projektová dokumentácia jednotlivých diel, ktorá presne obsahovala podrobný popis bola v rámci príslušných stavebných konaní predkladaná na vyjadrenie všetkým subjektom taxatívne určeným všeobecne záväzným právnym predpisom. Táto dokumentácia bola súčasne v zmysle relevantných ustanovení zákona č. 211/2001 Z. z. prístupná neobmedzenému okruhu osôb a je súčasťou tohto návrhu v jednotlivých prílohách.

Navrhovateľ tiež uviedol, že majiteľ si prostredníctvom žaloby doručenej Okresnému súdu v Banskej Bystrici uplatnil voči navrhovateľovi nárok na peňažné plnenie. Uvedené konanie pred súdom bolo prerušené do právoplatného skončenia konania o návrhu na zrušenie napadnutého patentu.

K nedostatku novosti napadnutého patentu navrhovateľ uviedol, že majiteľ patentu spolu so spoluautorom Ing. Ladilavom Ondreičkom v dňoch 2.-3.11.2003 na 12. Workshope „Prostikorózná chrana úložných zařízení“ organizovanom Českým plynárenským zväzom v Parkhotel Praha verejne odprezentoval prednášku s názvom „Nové technológie odstraňovania ochranných potrubí v krížení so železnicami a cestami“ (ďalej „Prednáška 1“). Prednáška 1 bola súčasne zverejnená v tlačenom Zborníku prednášok z workshopu a na CD nosiči, ktoré sa nachádzajú v databáze Národnej technickej knižnice v Prahe. Fotokópia CD nosiča ako aj elektronický výpis z databázy technickej knižnice v Prahe tvoria prílohy Notárskej zápisnice N 360/2015, NZ 11175/2015, NCRls 11457/2015, napísanej dňa 2.4.2015 na Notárskom úrade v Banskej Bystrici.

Navrhovateľ uviedol, že majiteľ v Prednáške 1 rozdelil banskú metódu sprístupnenia tranzitného plynovodu na dve samostatné metódy a to na metódu sprístupnenia líniovej trasy pod cestnými komunikáciami a metódu sprístupnenia líniovej trasy pod železničnými zvrškami (traťami). V Prednáške 1 bola banská metóda použitá spoločnosťou Rima-Muránska s. r. o. na sprístupnenie tranzitného plynovodu DN 1200 pod štátnou cestou 1. Triedy Zvolen – Košice. Pre sprístupnenie plynovodov pod železničnými traťami bola táto technológia podľa obsahu Prednášky 1 prvýkrát použitá v mieste kríženia tranzitných plynovodov s tromi železničnými traťami na jednom zvršku na lokalite Slanec -Kalša.

Majiteľ podľa navrhovateľa v Prednáške 1 prezentoval banskú metódu sprístupnenia líniovej trasy pričom uviedol, že táto bola opakovane už využitá na sprístupnenie líniových trás vo viacerých lokalitách v mieste kríženia s cestnými komunikáciami ako aj železničnými traťami.

Navrhovateľ zdôraznil, že je jediným subjektom prevádzkujúcim na území Slovenskej republiky tranzitné plynovodné potrubia (resp. jeho právní predchodcovia). Ak teda bola na území Slovenskej republiky banská metóda sprístupnenia líniovej trasy tranzitného plynovodu realizovaná, tak len a výlučne na tranzitnom plynovodnom potrubí prevádzkovanom navrhovateľom.

Podľa navrhovateľa majiteľ v Prednáške 1 rozdelil banskú metódu sprístupnenia líniovej trasy potrubí pod cestami a železnicami do nasledujúcich etáp:

1. Etapa
  - Vypracovanie geologického posudku lokality
  - Geografické pomery
  - Klimatické pomery
  - Geologické a inžiniersko - geologické pomery
  - Hydrogeologické pomery
2. Etapa - vypracovanie matematického modelu
3. Etapa - vypracovanie realizačnej dokumentácie a inžiniering
4. Etapa - vyvrtanie a založenie železobetónových pilierov
5. Etapa - výroba a osadenie portálov po stranách ciest
6. Etapa - horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch
7. Etapa - tlaková cementácia - vytvorenie ochrannej 11čiapky"
8. Etapa - štartovacia a čakacia jama
9. Etapa - ťažba zeminy v šachte s postupným osádzaním banskej výstuže
10. Etapa - postupné odstraňovanie chráničky
11. Etapa - betonáž ostenia a počvy banského diela

12. Etapa - diagnostika potrubia a jeho ošetrovanie

13. Etapa - zaplavenie plavenou zakládkou - eliminácia dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že z obsahu Prednášky 1 je pri križovaní potrubia so železnicou zrejme aj alternatíva, ktorá vynecháva etapu 4., 5. a 6. a nahrádza ich železničnými mostnými provizóriami, ktoré slúžia na zabezpečenie plynulej prepravy na železnici. V nasledujúcej tabuľke navrhovateľ porovnal jednotlivé kroky uvedené v prvom patentovom nároku s jednotlivými etapami banskej metódy sprístupnenia líniovej trasy tranzitných plynovodných potrubí pod cestami a železnicami, ktorú podľa navrhovateľa opísal majiteľ v Prednáške 1:

Poradové číslo kroku podľa prvého nároku patentu č. 286 236	Charakteristika príslušného kroku podľa prvého nároku patentu č. 286 236	Opis príslušného kroku podľa prvého nároku patentu č. 286 236 v Prednáške 1
1. Krok (patent 286236)	Vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy	Prednáška 1 vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy explicitne žiadnym spôsobom nerieši, jedná sa o všeobecne známy krok, ktorého realizácia je technologickou nevyhnutnosťou pri realizácii výkopových prác akéhokoľvek druhu.
2. Krok (patent 286236)	Vybudovanie ochranného portálu	Prednáška 1 vybudovanie ochranného portálu popisuje v etape 3 (vypracovanie realizačnej dokumentácie a inžiniering), 4 (vyvrátenie a založenie železobetónových pilierov), 5 (výroba a osadenie portálov po stranách ciest), 6 (horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch) 7 (tlaková cementácia – vytvorenie „ochrannej čiapky“) v a 8 (štartovacia a čakacia jama).
3. Krok (patent 286236)	Vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia za súčasného paženia bokov výkopu	Prednáška 1 vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia za súčasného paženia bokov výkopu popisuje v etape 9 (ťažba zeminy v šachte s postupným osádzaním banskej výstuže). Tento postup je rovnako tak zrejme z fotodokumentácie tvoriacej súčasť Prednášky 1.
4. Krok (patent 286236)	Vybetónovanie počvy výkopu	Prednáška 1 vybetónovanie počvy výkopu popisuje v etape 11 (betonáž ostenia a počvy banského diela).
5. Krok (patent 286 236)	Rozdelenie chráničky na ľahko manipulovateľné časti a ich odpratanie z výkopu	Prednáška 1 rozdelenie a odstránenie chráničky z výkopu explicitne uvádza v etape 10 (postupné odstraňovanie chráničky). Tento postup je rovnako tak zrejme z fotodokumentácie tvoriacej

		súčasť Prednášky 1.
6. Krok (patent 286 236)	Sanácia poškodeného alebo zoslabeného potrubia	Prednáška 1 sanáciu poškodeného alebo zoslabeného potrubia explicitne uvádza v etape 12 (diagnostika a ošetrovanie potrubia)
7. Krok (patent 286 236)	Vybudovanie skeletu chráničky	Prednáška 1 vybudovanie skeletu chráničky explicitne žiadnym spôsobom nerieši, nakoľko táto problematika je upravená technickými normami, napr. STN 38 64 50, alebo STN 03 83 75
8. Krok (patent 286 236)	Vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou na elimináciu napätí a/alebo na vyplnenie priestoru medzi potrubím a mostným telesom	Prednáška 1 vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou na elimináciu napätí a/alebo na vyplnenie priestoru explicitne uvádza v etape 13 (zaplavenie plavenou základkou -eliminácia dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia).
9. Krok (patent 286 236)	Úprava terénu	Prednáška 1 úpravu terénu po vykonaní opravy potrubia žiadnym osobitným spôsobom nerieši, avšak úprava terénu po ukončení akýchkoľvek výkopových alebo zemných prác

Z vyššie uvedeného porovnania jednotlivých krokov prvého nároku napadnutého patentu s obsahom Prednášky 1 je podľa navrhovateľa nepochybné, že celý prvý nárok napadnutého patentu bol v čase pred podaním príslušnej patentovej prihlášky v celom rozsahu popísaný a súčasne zverejnený v Prednáške 1.

V obsahu Prednášky 1, v časti „Prílohy“ je uvedené, že priložená fotodokumentácia zachytáva priebeh prác vykonávaných spoločnosťou Rima - Muránska s. r. o. ešte v roku 2001. Z pohľadu navrhovateľa je teda zrejmé, že banská metóda sprístupnenia líniovej trasy plynovodných potrubí bola prvýkrát realizovaná, a tým aj zverejnená, už v roku 2001. Prednáška 1 súčasne obsahuje podrobnú fotodokumentáciu presne zachytávajúcu jednotlivé etapy realizovania banskej metódy sprístupnenia líniovej trasy plynovodných potrubí, ktorá dopĺňa a upresňuje popis tejto metódy obsiahnutý v Prednáške 1.

K druhému patentovému nároku navrhovateľ uviedol, že vybudovanie ochranného portálu pomocou zvaranej oceľovej konštrukcie bolo popísané v Prednáške 1 a súčasne bolo fotografiami tvoriacimi prílohu Prednášky 1 presne zdokumentované (Dôkaz - Príloha č. 3 Notárskej zápisnice).

Podľa navrhovateľa aj použitie plavenej základky za účelom eliminácie dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia podľa patentového nároku č. 3 bolo výslovne uvedené v Prednáške 1 (Dôkaz - Príloha č. 3 Notárskej zápisnice).

Navrhovateľ ďalej uviedol, že majiteľ 13.2.2004 na workshope „Energetický potrubný koridor Slovenskej republiky“ organizovanom Slovenskou plynárenskou agentúrou, a. s. a Slovenským plynárenským priemyslom, a. s., Divízia Tranzit s miestom konania v Nitre verejne odprezentoval prednášku s názvom „Nové technológie odstraňovania ochranných potrubí v krížení so železnicami a cestami“ (ďalej „Prednáška 2“). Prednáška 2 bola súčasne zverejnená v tlačenej Zborníku prednášok z workshopu (ďalej „Zborník 2“). Prvá strana Zborníka 2 a celá Prednáška 2 tvoria prílohy Notárskej zápisnice. Originál Zborníka z workshopu v prípade potreby navrhovateľ fyzicky predloží ÚPV SR na základe jeho výzvy (Dôkaz – Notárska zápisnica, Zborník z Workshopu zo dňa 13.02.2004 - originál (na vyžiadanie ÚPV SR).

Navrhovateľ upozornil na to, že Prednáška 1 a Prednáška 2 sú v niektorých častiach obsahovo totožné, napriek tomu však obsahujú obsahové rozdielnosti. Majiteľ banskú metódu sprístupnenia potrubí pod

cestami a železnicami v Prednáške 2, realizovanú spoločnosťou Rima - Muránska s.r.o. údajne prvý krát použitú na sprístupnenie tranzitného plynovodu DN 1200 pod štátnou cestou 1. triedy Zvolen - Košice, rozdelil na dve samostatné metódy, a to na metódu sprístupnenia líniovej trasy pod cestnými komunikáciami a metódu sprístupnenia líniovej trasy pod železničnými zvrškami (traťami). Pre sprístupnenie plynovodov pod železničnými traťami bola táto technológia podľa obsahu Prednášky 2 prvý krát použitá v mieste kríženia tranzitných plynovodov s tromi železničnými traťami na jednom zvršku v lokalite Slanec - Kalša.

Navrhovateľ uviedol, že podľa tvrdení majiteľa uvedených v Prednáške 2 bola banká metóda sprístupnenia líniovej trasy v čase pred verejným odprezentovaním Prednášky 2 spoločnosťou Rima - Muránska s. r. o. opakovane využitá na sprístupnenie líniových trás vo viacerých lokalitách v mieste kríženia s cestnými komunikáciami ako aj železničnými traťami. V Prednáške 2 bankú metódu sprístupnenia líniovej trasy potrubí pod cestami a železnicami rozdelil do nasledujúcich etáp:

1. Etapa
  - Vypracovanie geologického posudku lokality Geografické pomery
  - Klimatické pomery
  - Geologické a inžiniersko - geologické pomery
  - Hydrogeologické pomery
2. Etapa - vypracovanie matematického modelu
3. Etapa - vypracovanie realizačnej dokumentácie a inžiniering
4. Etapa - vyvrtanie a založenie železobetónových pilierov
5. Etapa - výroba a osadenie portálov po stranách ciest
6. Etapa - horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch
7. Etapa - tlaková cementácia - vytvorenie ochranej „čiapky“
8. Etapa - štartovacia a čakacia jama
9. Etapa - ťažba zeminy v šachte s postupným osádzaním banskej výstuže
10. Etapa - postupné odstraňovanie chráničky
11. Etapa - betonáž ostenia a počvy banského diela
12. Etapa - tlaková cementácia nadvýlomu v štólňi (medzi výstužou a horninou)
13. Etapa - diagnostika potrubia a jeho ošetrovanie
14. Etapa - zaplavenie plavenou zakládkou - eliminácia dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia.

Z obsahu Prednášky 2 je podľa navrhovateľa pri križovaní potrubia so železnicou zrejma aj alternatíva, ktorá vynecháva etapu 4., 5. a 6. Horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch sú nahradené železničnými mostnými provizóriami, ktoré slúžia na zabezpečenie plynulej prepravy na železnici.

Za účelom porovnania jednotlivých krokov uvedených v prvom patentovom nároku podľa patentu 286 236 s jednotlivými etapami banskej metódy sprístupnenia líniovej trasy potrubí pod cestami a železnicami opísanej v Prednáške 2 navrhovateľ predložil nasledujúcu tabuľku:

Poradové číslo kroku podľa prvého nároku patentu č. 286 236	Charakteristika príslušného kroku podľa prvého nároku patentu č. 286 236	Opis príslušného kroku podľa prvého nároku patentu č. 286 236 v Prednáške 2
1. Krok (patent 286236)	Vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy	Prednáška 2 vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy explicitne nerieši, jedná sa o všeobecne známy krok, ktorého realizácia je nevyhnutná pri realizácii výkopových prác akéhokoľvek druhu
2. Krok (patent 286236)	Vybudovanie ochranného portálu	Prednáška 2 vybudovanie ochranného portálu popisuje v etape 3 (vypracovanie realizačnej dokumentácie a inžiniering), 4 (vyvrtanie a založenie železobetónových

		<p>pilierov), 5 (výroba a osadenie portálov po stranách ciest), 6 (horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch) 7 (tlaková cementácia - vytvorenie „ochrannej čiapky“) a 7 (štartovacia a čakacia jama). Proces budovania ochranného portálu dokumentujú fotografie č. 3 a 4 tvoriace prílohu Prednášky 2.</p>
3. Krok (patent 286236)	Vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia za súčasného paženia bokov výkopu	<p>Prednáška 2 vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia za súčasného paženia bokov výkopu popisuje v etape 9 (ťažba zeminy v šachte s postupným osádzaním banskej výstuže). Tento postup je rovnako tak zrejмый z fotodokumentácie tvoriacej súčasť Prednášky 2, predovšetkým z fotografií č. 1 a 2 tvoriacich prílohu Prednášky 2.</p>
4. Krok (patent 286236)	Vybetónovanie počvy výkopu	<p>Prednáška 2 vybetónovanie počvy výkopu popisuje v etape 11 (betonáž ostenia a počvy banského diela). Proces vybetónovania počvy výkopu je dokumentovaný fotografiou č. 7 tvoriacou prílohu Prednášky 2.</p>
5. Krok (patent 286236)	Rozdelenie chráničky na ľahko manipulovateľné časti a ich odpratanie z výkopu	<p>Prednáška 2 rozdelenie a odstránenie chráničky z výkopu explicitne uvádza v etape 10 (postupné odstraňovanie chráničky) . Tento postup je zrejмый z fotografií č. 5 a 6 tvoriacich prílohu Prednášky 2.</p>
6. Krok (patent 286236)	Sanácia poškodeného alebo zoslabeného potrubia	<p>Prednáška 2 diagnostiku a následnú sanáciu poškodeného alebo zoslabeného potrubia explicitne uvádza v etape 12 (diagnostika a ošetrovanie potrubia). Tento proces je rovnako zdokumentovaný fotografiou č. 9 tvoriacou prílohu Prednášky 2.</p>
7. Krok (patent 286236)	Vybudovanie skeletu chráničky	<p>Prednáška 2 vybudovanie skeletu rieši v etape 11 (betonáž ostenia a počvy banského diela) a 12 (tlaková cementácia nadvýlomu v štôlni – medzi výstužou a horninou). Tento proces je zdokumentovaný fotografiami č. 7 a 8, ktoré tvoria prílohu Prednášky 2. V Prednáške 2 sa navyše výslovne uvádza, že</p>

		„Kvôli zabezpečeniu dlhodobej únosnosti a životnosti sa vo vnútri štôlne zrealizuje betónový prstenec, betonáž ostenia a počvy banského diela, čím vznikne železobetónový monolit, ktorý preberie funkciu chráničky“. Problematika budovania chráničiek je upravená technickými normami.
8. Krok (patent 286 236)	Vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou na elimináciu napätí a/alebo na vyplnenie priestoru medzi potrubím a mostným telesom	Prednáška 1 vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou na elimináciu napätí a/alebo na vyplnenie priestoru explicitne uvádza v etape 13 (zaplavenie plavenou základkou - eliminácia dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia). Tento proces je zdokumentovaný fotografiou č. 10, ktorá tvorí prílohu Prednášky 2. Prednáška 2 vo vzťahu k plavenej základke súčasne uvádza, že je vhodné použitie zmesi inertného materiálu CaCO ₃ s vodou, kde sa využíva efekt rýchlej sedimentácie.

Podľa navrhovateľa z uvedeného porovnania jednotlivých krokov prvého nároku patentu č. 286 236 s obsahom Prednášky 2 je zrejmé, že celý prvý nárok napadnutého patentu bol v čase pred podaním príslušnej patentovej prihlášky v celom rozsahu popísaný a súčasne zverejnený v Prednáške 2, ktorá tvorila stav techniky.

V Prednáške 1, v časti „Prílohy“ je výslovne uvedené, že priložená fotodokumentácia zachytáva priebeh prác vykonávaných spoločnosťou Rima - Muránska s.r.o. ešte v roku 2001. Prílohu Prednášky 2 tvoria z prevažnej časti identické fotografie. Z verejne prezentovaných tvrdení majiteľa a dokladov priložených k Prednáške 2 je nepochybné, že banská metóda sprístupnenia líniovej trasy plynovodných potrubí bola prvýkrát realizovaná, a tým aj zverejnená, už v roku 2001. Prednáška 2 súčasne nad rámec obsahu Prednášky 1 obsahuje popis pracovných operácií tvoriacich jednotlivé etapy banskej metódy sprístupnenia líniovej trasy plynovodov. Tieto popisy nachádzajúce sa predovšetkým na strane 62 až 65 Zborníka 2 upresňujú alebo popisujú jednotlivé pracovné operácie súvisiace s realizáciou predmetnej metódy.

Vybudovanie ochranného portálu pomocou zvaranej ocelevej konštrukcie v zmysle druhého patentového nároku bolo podľa navrhovateľa popísané majiteľom v Prednáške 2 a súčasne bolo zdokumentované fotografiami tvoriacimi prílohu Prednášky 2 (Zborník 2 – fotodokumentácia na stranách 70 až 74).

Použitie plavenej základky za účelom eliminácie dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia podľa tretieho patentového nároku bolo podľa navrhovateľa uvedené v Prednáške 2, súčasne zdokumentované priloženou fotografiou č. 10 (Zborník 2, str. 65, obr. 10, str. 73).

Navrhovateľ si za účelom preukázania neexistencie novosti technického riešenia chráneného napadnutým patentom objednal vypracovanie znaleckého posudku, ktorého cieľom bolo posúdenie novosti napadnutého riešenia ako celku, tak aj jednotlivých krokov patentových nárokov pred 01.06.2004. Spracovateľom Znaleckého posudku č. 300/2014 bol Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, ulica 1. Mája 32, 010 01 Žilina (ďalej aj „Spracovateľ posudku“).

Úlohou Spracovateľa posudku bolo na základe dostupnej odbornej literatúry, všeobecne záväzných právnych predpisov, technických noriem a listinných dokladov predložených navrhovateľom posúdiť otázku použitia predmetného technického riešenia, t. j. banskej metódy sprístupnenia líniovej trasy tranzitných plynových potrubí v čase pred 01.06.2004. Znalecký posudok obsahuje presné odkazy na dokumenty preukazujúce skutočnosť, že technické riešenie chránené napadnutým patentom nespĺňa zákonné podmienky novosti. Všetky tieto dokumenty súčasne tvoria jednotlivé prílohy znaleckého posudku.

Navrhovateľ upozornil na to, že spracovateľ posudku v závere Znaleckého posudku vo vzťahu k jednotlivým patentovým nárokom, resp. ich jednotlivým krokom skonštatoval nižšie uvedené závery v celom rozsahu potvrdzujúce tvrdenia navrhovateľa o absencii novosti predmetného technického riešenia, pričom jednotlivé kroky rozobral nasledovne:

1) Vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy.

Realizácia nábehovej a odbehovej trasy pomocou typizovaných prefabrikátov, ktorá slúži pre zabezpečenie budúceho výkopu a pracovníkov zhotoviteľa diela vychádza štandardne z podmienok stavebného povolenia k danej stavbe, ktoré je vydané v zmysle Zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a okrem iných musí byť v súlade s ustanovením § 48 stavebného zákona označeným ako „Všeobecné technické požiadavky na uskutočňovanie stavieb” a s podmienkami, ktoré pre každú konkrétnu stavbu stanoví správca komunikácie individuálne.

Takto zabezpečená stavba musí spĺňať aj podmienky stanovené v Zákone č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci. Vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy pomocou typizovaných prefabrikátov bolo teda v čase podania napadnutého patentu všeobecne známym a bežne využívaným postupom presne určeným všeobecne záväznými právnymi predpismi a individuálnymi správnymi aktmi vydanými príslušnými správnymi orgánmi, a teda nejde o nové riešenie.

2) Vybudovanie ochranného portálu.

Ako uviedol navrhovateľ ochranný portál má význam pomocnej konštrukcie - zakladanie stavby pre ďalšiu možnú realizáciu stavebného diela a slúži predovšetkým na stabilizáciu možných vertikálnych posuvov komunikácie a po realizácii tlakovej injektáže aj ako tzv. ochranný dáždnik. Ochranný portál je známy pod pojmom „portál tunela (štôlne)” čo je vonkajšia ochranná konštrukcia tunela (štôlne), ktorá vytvára vjazdovú alebo výjazdovú časť tunelovej rúry. Technické podmienky budovania ochranných portálov záväzným spôsobom upravuje technická norma STN 73 7507.1, ktorá bola vydaná v roku 2001. Ide o časť banského diela, ktorá bola podľa navrhovateľa pred podaním napadnutého patentu všeobecne známa, a teda nejde o nové riešenie.

3) Vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia za súčasného paženia bokov výkopu.

Výkopové práce za súčasného paženia bokov výkopu sú bežnými stavebnými postupmi, ktoré boli všeobecne známe už v čase pred podaním napadnutého patentu a sú zásadne realizované podľa projektu stavby, prípadne v zmysle určeného záväzného technologického postupu, a teda nejde o nové technické riešenie. Presný popis tohto kroku obsahujú okrem iných dokumentov aj technické normy a interná riadiaca dokumentácia namietateľa (Prevádzkový predpis pre výkopové práce na opravy vád izolácií a potrubí TP p. č.v2/0PÚLČ/2000, STN 73 3050 Zemné práce, STN 38 6410 Plynovody a prípojky s vysokým tlakom, Smernica č. 11/1997 - „Smernica na hodnotenie vád a stanovenie metodiky ich opráv na potrubí líniovej časti TP (tranzitný plynovod)”, vydaná v roku 1997).

4) Vybetónovanie počvy výkopu.

Počva tvorí spodnú plochu banského diela - chodby. Počva - spodná plocha banského diela môže byť rôzne upravená, podľa toho aká činnosť sa bude realizovať v banskom diele. V čase pred podaním napadnutého patentu bola a je vo väčšine prípadov realizovaná pomocou betonáže. Počva je všeobecne historicky známa časť banského diela, a rovnako tak v rozhodnom čase bol aj všeobecne známy spôsob jej realizácie vo forme betonáže, a teda tiež nejde o nové riešenie.

5) Rozdelenie chráničky na ľahko manipulovateľné časti a ich odpratanie z výkopu.

Delenie chráničky potrubia tranzitného plynovodu sa už v čase pred podaním napadnutého patentu štandardne vykonávalo podľa vypracovaného technologického postupu interných predpisov prevádzkovateľa prepravnej plynárenskej siete (SPP, a. s. DSTG). Ide o štandardne používaný postup pre zabezpečenie bezpečnosti prác pri manipulácii s bremenami a zvlášť pri hmotnosti ocelového potrubia o priemere 1200 mm alebo 1600 mm a teda nejde o nové riešenie. Práce museli byť zabezpečené v zmysle vtedy platného

Zákona č. 330/1996 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, vtedy platnej Vyhlášky Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 718/2002 Z. z. na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a bezpečnosti technických zariadení. Práce na potrubí sa vykonávali podľa technologických postupov vypracovaných a schválených v zmysle Vyhlášky č. 718/2002 Z. z.

6) Sanácia poškodeného alebo zoslabeného potrubia.

Navrhovateľ zdôraznil, že sanačné práce na prepravných plynovodoch takmer výhradne vykonáva špecializovaná organizačná jednotka (stredisko špeciálnej údržby) spoločnosti eustream, a. s. (predtým SPP, a. s.) so sídlom v Senici. Všeobecne používaný postup pri montážnych prácach na plynovodoch bol vždy realizovaný podľa individuálneho technologického postupu určeného podľa miestnych podmienok. Spôsob sanácie poškodeného alebo zoslabnutého potrubia nie je podľa navrhovateľa v napadnutom patente žiadnym spôsobom popísaný a otázku sanácie potrubia žiadnym spôsobom nerieši. Samotná sanácia nebola v čase podania napadnutého patent novým technickým riešením.

7) Vybudovanie skeletu chráničky.

Navrhovateľ uviedol, že už pri projektovaní trasy tranzitného plynovodu v roku 1976 projektant riešil podchod pod cestou spôsobom, ktorý je takmer totožný s postupom popísaným v patente - vybudovanie skeletu chráničky. Skelet sa realizoval s použitím vyskladaných betónových prefabrikátov v tvare obrátených U - profilov. Takto vznikne okolo potrubia teleso- skelet chráničky. Betónové prefabrikáty v tvare obráteného U - profilu sa na Slovensku aj v bývalej ČSSR začali vo veľkej miere používať pri realizácii komplexnej bytovej výstavby. Ich hlavné použitie bolo pri výstavbe energokanálov pre rozvody tepla, teplej úžitkovej vody alebo elektrických rozvodov. Betónové prefabrikáty v tvare obráteného U - profilu boli podľa navrhovateľa využívané hlavne pri výstavbe priemyselných stavieb ako napríklad elektrární, kde sa používali tieto prefabrikáty na budovanie tzv. kolektorov a technických chodieb, ktoré boli realizované podľa dodnes platnej STN 73 7505 platnej od 1.9.2003, a preto nejde o nové riešenie.

8) Vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou na elimináciu napätí a/alebo na vyplnenie priestoru medzi potrubím a mostným telesom.

Navrhovateľ v tejto súvislosti uviedol, že SPP, a. s., DSTG Nitra realizoval v roku 2002 akciu „Plynovod - Odstránenie skratu katódovej ochrany v chráničke TP 1 pod cestou Nové Hony - Veľké Dravce, objekt spevnenie lôžka” touto technológiou (vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou), ktorá je popísaná v Technickej správe vypracovanej Ing. Ctiborom Kostúrom autorizovaným stavebným inžinierom – Statika stavieb v Bratislave dňa 09. 06. 2002. Technická správa tvorí Prílohu č. 7 posudku. Plavená základka bola teda navrhovateľom, resp. jeho právnym predchodcom použitá v čase pred podaním napadnutého patentu aj na všetkých stavbách presne špecifikovaných v bode 11.2.8 znaleckého posudku.

K uvedenému navrhovateľ tiež podotkol, že použitie plavenej základky na vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou za účelom eliminácie napätia alebo/a na vyplnenie priestoru medzi potrubím a mostným telesom bolo v čase pred podaním patentovej prihlášky verejne prezentované aj v rámci odborných akcií Slovenského plynárenského a naftového zväzu a Českého plynárenského svazu:

- a) Workshop: „Energetický potrubný koridor Slovenskej republiky”, téma 2004: Spoločná prevádzka z hľadiska ochrany potrubí proti korózii, dňa 13.02.2004, miesto konania Nitra, Zlatý kľúčik. Za SPP, a. s. príspevok predniesol Ing. Ladislav Ondrejčka: „Systém ochrany tranzitných plynovodov proti korózii” (viď príloha č. 17); Za spoločnosť RIMA - MURÁNSKA, s. r. o. Rožňava predniesol príspevok Ing. Pavol Krajec: „Nové technológie odstraňovania ochranných potrubí v križení so železnicami a cestami” (pozri prílohu č. 18).
- b) 12. Mezinárodní workshop: „Protikorózní ochrana úložných zařízení”, v dňoch 2. a 3. novembra 2003, miesto konania Praha, Parkhotel, Spoločná prednáška SPP, a. s. a RIMA - MURÁNSKA, s. r. o. Rožňava, Ing. Ladislav Ondrejčka a Ing. Pavol Krajec: „Nové technológie odstraňovania ochranných potrubí v križení so železnicami a cestami” (pozri prílohu č. 19).

9) Úprava terénu.

Úprava terénu po vykonanej oprave poškodeného potrubia je štandardný postup, ktorý je zhotoviteľ povinný vykonať v zmysle stavebného zákona a aj v zmysle súvisiacich interných predpisov prevádzkovateľa prepravnej plynárenskej siete. Podľa navrhovateľa ide o všeobecne používaný postup pri stavebných prácach podľa platnej normy STN 73 3050 Zemné práce, všeobecné ustanovenia, účinná od 1. 9. 1987.

10) Samostatný nárok: Ochranný portál vybudovaný uprostred vozovky alebo medzi jednotlivými jazdnými pruhmi, alebo medzi jednotlivými koľajami, je vytvorený zváranou oceľovou konštrukciou štvoruholníkového pôdorysu, ktorá je fixovaná krídlami mimo výkopu. Ochranný portál tvorí vonkajšia ochranná konštrukcia tunela (štôlne), ktorá vytvára vjazdovú alebo výjazdovú časť tunelovej rúry. Budovanie ochranných portálov bolo v čase pred podaním napadnutého patentu presne upravené v STN 73 7507.1 „Projektovanie tunelov na pozemných komunikáciách“, platnej od 1. 9. 2003 (zrušená 1. 2. 2008).

Pri stavbách realizovaných navrhovateľom a presne špecifikovaných v časti 11.2.8. posudku a v jeho súvisiacich prílohách na líniiach tranzitných plynovodov spĺňal ochranný portál úlohu zabezpečenia vstupnej časti diela, ktorá bola vystužená železobetónovou konštrukciou.

Ochranný portál v tomto prípade tvorí pomocnú a zabezpečovaciu konštrukciu. Slúži predovšetkým na stabilizáciu možných vertikálnych posuvov komunikácie a po realizácii tlakovej injeckáže aj ako tzv. ochranný dáždňik. Podľa navrhovateľa vybudovanie ochranného portálu uprostred vozovky alebo medzi jednotlivými jazdnými pruhmi alebo medzi jednotlivými koľajami v súvislosti s opravou plynového potrubia vykonávanou bankským spôsobom nebolo v čase podania napadnutého patent novým riešením.

11) Samostatný nárok - plavená základka (12) je tvorená vodnou, slabo zásaditou zmesou vápenca a/alebo dolomitu s veľkosťou zrna až do 32 mm.

Plavená základka je podľa navrhovateľa známa hlavne z prostredia realizácie bankských stavebných prác ako spôsob zakladania vyťažených bankských priestorov jemnozrnným materiálom. Základkový materiál tvorili zrná obvykle vo veľkosti 10 mm, výnimočne do 30 - 50 mm. Spôsob zakladania vyťažených priestorov v baniach plavenou základkou bol popísaný v patentovom spise č. 138385 Úradu pre patenty a vynálezy Československej socialistickej republiky, ktorý bol vydaný dňa 15. 09. 1970 (pozri Príloha č. 8). Predmetom vynálezu bol spôsob zakladania vyťažených priestorov pri ťažení nerastných ložísk v hlbinných baniach s použitím jemnozrnného a hrubozrnného základkového material. Pre účely použitia vhodného materiálu pre plavenú základku si SPP, a. s., DSTG Nitra objednal na Katedre náuky o materiáloch Technickej univerzite Košice „Štúdiu vplyvu vápencovej drviny na koróziu ocele“. Cieľom štúdie bol chemický rozbor drviny a jej vplyv na koróziu uhlíkovej ocele triedy 11523. Štúdia bola vypracovaná TUKE v roku 2003 ako zodpovedný riešiteľ bol Doc. Ing. Stanislav Tuleja, CSc. Štúdia tvorí Prílohu č. 9 tohto posudku. Plavená základka bola navrhovateľom v čase pred podaním napadnutého patentu teda preukázateľne použitá pri všetkých ním realizovaných stavbách presne špecifikovaných v bode 11.2.8. znaleckého posudku. Cieľom použitia plavenej základky bolo dosiahnuť elimináciu napätí v potrubí a/alebo vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou. Použitie plavenej základky bolo podľa navrhovateľa okrem toho verejne prezentované na spomenutých workshopoch aj v rámci odborných akcií Slovenského plynárenského a naftového zväzu a českého plynárenského svazu. V čase pred podaním napadnutého patentu bola plavená základka navrhovateľom, resp. jeho právnymi predchodcami využitá na stavbách, dokumentácia ktorých tvorí jednotlivé prílohy Znaleckého posudku.

K absencii vynálezcovskej činnosti navrhovateľ uviedol, že na základe dôkazov predložených navrhovateľom je nevyhnutné dospieť k záveru, že pri danom technickom riešení vynálezcovská činnosť fatálnym spôsobom absentuje. V čase pred podaním napadnutého patentu jednotlivé fázy technického riešenia ako aj technické riešenie ako celok tvorili podľa navrhovateľa notoricky známy stav techniky.

Ďalej uviedol, na ktorých stavbách bolo napadnuté riešenie použité:

- Križovanie plynovodu TPI v km 50,44 s traťou ŽSR Čierna nad Tisou - Košice km 65,055, Technická správa S0-03 výmena chráničky TPI bankským spôsobom, ktorá bola v mesiaci október 2003 vyhotovená Ing. Mariánom Erbyom,
- Oprava potrubia TPI PO 2011 AH v križení s cestou III. triedy Nitra - Šaľa na základe súhrnnej technickej správy vypracovanej dňa 17.01.2004 Ing. Mariánom Erbyom a Ing. Gažim,
- Oprava potrubia TPI Po 2170 AHV v križení s traťou ŽSR Dolná Seč - Levice 48,350 km,
- Oprava potrubia TPI PO 1690 AHV v križení s traťou Slatina - Tupá 11,002 km (Technická správa vypracovaná spoločnosťou REGA s.r.o., Pražská č. 4, 040 11Košice v mesiacu júl 2002),
- Oprava chráničky TP3 v križovaní so štátnou cestou Malé Zlievce - Veľký Krtíš,
- Oprava potrubia TPI PO 490 AHSK v križení s traťou ŽSR Lučenec - Veľký Krtíš 108,72 km, Odstraňovanie skratu katódovej ochrany v chráničke TPI pod cestou Nové Hony - Veľké Dravce (technická správa zo dňa 09.06.2002 Ing. Ctiborom Kostúrom na základe objednávky spoločnosti Vodohodospodárske stavby Malacky, a.s.).

V závere podania návrhu na zrušenie napadnutého patentu navrhovateľ zhrnul všetky dôkazy a právne odôvodnenie a žiadal, aby úrad napadnutý patent zrušil v celom rozsahu.

Listom úradu z 11.8.2015 bol predmetný návrh odoslaný majiteľovi na vyjadrenie.

Majiteľ vo vyjadrení k návrhu na zrušenie doručenom úradu 18.8.2016 uviedol, že navrhovateľ sa podľa neho zamerá na dokazovanie predzverejnenia podstaty vynálezu samotným pôvodcom, v skutočnosti však predložil doklady o zverejnení odlišného technického riešenia, ktoré bolo predmetom staršieho úžitkového vzoru zhodného majiteľa (zastavená PUV 152-2001, neskôr ako PUV 80-2003 so zápisom UV 3870). Tieto prihlášky ako aj navrhovateľom doložené zverejnenia sa týkajú banského spôsobu odhalenia potrubia bez výkopov v mieste komunikácie. Prihlášku PUV 80-2003 pritom úrad už hodnotil vo vzťahu k napadnutému patentu pri ex-offo prieskume napadnutého patentu.

Majiteľ uviedol, že predmetný návrh na zrušenie považuje za nedôvodný v celom rozsahu. Podľa majiteľa navrhovateľ vychádza z nesprávnych právnych výrokov a chybných interpretácií a výkladu pojmov novosti a vynálezcovskej činnosti. Na 12 stranách návrhu sa navrhovateľ zaoberá údajnou absenciou novosti, len pol strany venuje údajnej absencii vynálezcovskej činnosti, pričom ak sa v jednom zverejnení nenachádzajú všetky znaky prvého nároku napadnutého patentu, nejde o námietku na novosť napadnutého riešenia. Tieto prejavy nesprávneho chápania dôležitých pojmov dobre ilustruje aj znalecký posudok predložený navrhovateľom, ktorý posudzuje použitie respektíve nepoužitie jednotlivých samostatných krokov a tak má byť dôkazom absencie novosti.

Majiteľ sa následne zaoberal dokazovaním nenovosti napadnutého riešenia navrhovateľom, pričom uviedol, že priložená notárska zápisnica vecne nepredstavuje dôkazný prostriedok nad rámec predloženej Prednášky 1, v podstate má len podporiť dôveryhodnosť predloženého dokumentu. To, že bol dokument prístupný v čase spísania notárskej zápisnice v roku 2015 však nie je dôkazom, že bol prístupný pred podaním prihlášky napadnutého patentu.

K internetovému odkazu https://vufind.techlib.cz/Record/000601_766, uvedenom v notárskej zápisnici, majiteľ uviedol, že tento nie je funkčný a je prinajmenšom sporné, v akom časovom období bol funkčný.

Ďalší namietaný materiál – Prednáška 1 opisuje podľa majiteľa banskú metódu sprístupnenia potrubia, ktorá spočíva v poddolovaní komunikácie v osi potrubia. Podľa majiteľa Prednáška 1 neopisuje ucelený postup ako je uvedený v prvom patentovom nároku, ale sa sústreďuje najmä na otázku ako pristupovať k úbytkom materiálu potrubí v chráničkách. Uvedený problém zodpovedá aj téme workshopu - „protikoróznej ochrane“. Okrajovo uvádza niektoré kroky poddolovania komunikácie. Tento opis v rámci Prednášky 1 je podľa majiteľa dostatočný na to, aby bolo zrejmé, že ide o banský spôsob poddolovania križujúcej komunikácie, neposkytuje však žiadne ozrejmienie k viacerým znakom celého banského postupu a nezverejňuje ani viaceré znaky prvého patentového nároku, a to najmä:

vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy,

- vybudovanie ochranného portálu (8) v mieste určenia,
- vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia (10) za súčasného paženia (7) bokov výkopu (5),
- rozdelenie chráničky na ľahko manipulovateľné časti a ich odpratanie z výkopu,
- vybudovanie skeletu (6) novej chráničky,
- plavenú zakládku v priestore medzi potrubím a chráničkou.

Majiteľ poukázal na to, že na strane 5 návrhu, v druhom riadku tabuľky navrhovateľ uznáva, že Prednáška 1 neopisuje vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy. Navrhovateľ však považuje tento krok za všeobecne známy a nevyhnutný pri akýkoľvek výkopových prácach. Avšak Prednáška 1 tiež neopisuje odkopanie potrubia zhora, ale banské poddolovanie, takže žiadne nábehové a odbehové trasy nepotrebuje. Prednáška 1 sa týka križovania potrubia so železnicou, kde je ťažko uskutočniteľné zúženie viackoľajového železničného zvršku do jedného pruhu. Vybudovanie ochranného portálu síce Prednáška 1 opisuje, ale ide o portál, resp. portály na odlišnom mieste. Dva portály sú podľa Prednášky 1 osadené po stranách ciest, v prípade napadnutého patentu je to jeden portál v strede komunikácie.

Majiteľ ďalej uviedol, že Prednáška 1 neopisuje vykopanie nadložia, ale ťažbu zeminy v šachte. Pri vykopávaní sa nadložie zhora rozruší, pričom sa aj nahor transportuje. Typický stroj na takéto vykopanie je bager, rýpadlo. Pri ťažbe v šachte sa zemina doluje aj dopravuje vo vodorovnom smere, prenesie sa do

štartovacej jamy a až odtiaľ sa prenáša vo zvislom smere. Vykopanie nadložia sa podľa prvého nároku uskutočňuje za súčasného paženia bokov výkopu. Prednáška 1 takéto paženie neopisuje, keďže pri tejto časti potrubia nemá výkop, ale štôľnu. Napriek týmto rozdielom navrhovateľ na strane 6 svojho návrhu, v druhom riadku tabuľky zdôrazňuje zhodnosť porovnávaných krokov, pričom sa ešte odvoláva na fotodokumentáciu. Tá však opäť jasne vypovedá v neprospech jeho argumentácie. Na fotografiách, napr. obr. 8, 9, 11 sa dá jasne identifikovať banské dielo - štôľňa s presvitajúcim svetlom na opačnom konci. Niet teda pochyb o tom, že nejde o výkop, ale o štôľnu.

Ako ďalej uviedol majiteľ postupné odstraňovanie chráničky je v Prednáške 1 opísané ako desiata etapa, avšak je zrejmé, že chránička nemôže byť odpratávaná z výkopu, ale musí byť vodorovne transportovaná zo štôľne. Vybudovanie skeletu novej chráničky je v prvom nároku napadnutého patentu opísané ako krok nasledujúci po odstránení pôvodnej chráničky a po sanácii potrubia. Ak sa betonáž ostenia štôľne podľa Prednášky 1 považovala za chráničku, je zrejmé, že túto by bolo potrebné vyhotoviť priebežne, spolu s poddolovaním, inak by došlo ku kolapsu štôľne, alebo Prednáška 1 neobsahuje výstavbu žiadnej novej chráničky, alebo je možné za chráničku považovať výstuž a betonáž štôľne, ktorá sa však nemôže vykonávať v poradí ako je uvedené v prvom patentovom nároku.

Majiteľ v tejto súvislosti poukázal na to, že aj keď si myslí, že pre navrhovateľa by pre jeho následnú argumentáciu bolo vhodnejšie zaujať druhý postoj, teda že chráničku v riešení podľa Prednášky 1 predstavuje výstuž štôľne, navrhovateľ však jasne na strane 6 uviedol, že „Prednáška 1 vybudovanie skeletu chráničky explicitne žiadnym spôsobom nerieši, pretože táto problematika je upravená technickými normami, napr. STN 386450, alebo STN 038375”, preto sa majiteľ domnieval, že v zmysle návrhu Prednáška 1 neopisuje žiadnu chráničku. Odkazy na normy uvedené navrhovateľom v tabuľke nie sú súčasťou Prednášky 1. Podstatnejšie podľa majiteľa je to, že prvá uvedená norma STN 386450 „Uloženie plynového potrubia v ocelevej chráničke“ je nepoužiteľná pre riešenie podľa Prednášky 1 ako aj pre riešenie podľa napadnutého patentu. Oceleová chránička sa nedá nasunúť na existujúce potrubie bez jeho prerušenia, na takéto potrubie sa chránička musí vytvoriť z dvoch smerov ako je to napríklad uvedené v opise napadnutého patentu. Druhá norma uvedená navrhovateľom STN 038375 sa týka ochrany kovových potrubí uložených v pôde alebo vode proti korózii a konštrukciu chráničky podľa napadnutého patentu nerieši.

Prednáška 1 podľa majiteľa stručne uvádza, že v trinástej etape má nasledovať zaplavenie plavenou za kládkou, avšak pretože sa prednáška primárne zaoberá protikoróznou ochranou potrubia, nie je plavená zakládka ďalej vysvetlená. Nie je tu uvedené, aký priestor a čím konkrétne sa má zaplaviť. Na obrázku 10 v rámci Prednášky 1 je vyobrazenie výplne oboch medzikruží cementovou zmesou. Z toho odborník môže jasne usúdiť, že Prednáška 1 neopisuje plavenú zakládku medzi potrubím a chráničkou. Z uvedeného je podľa majiteľa zrejmé, že dokument D1 označený ako Prednáška 1 neobsahuje šesť znakov prvého nároku napadnutého patentu. Dokonca samotný navrhovateľ takúto absenciu uznáva pri dvoch krokoch (vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy, vybudovanie skeletu novej chráničky), pričom absencia týchto dvoch krokov v dokumente D1 nie je medzi účastníkmi konania sporná. Ak sám navrhovateľ uznáva absenciu dvoch znakov prvého nároku je podľa majiteľa zrejmé, že dokument D1 netvorí prekážku novosti napadnutého patentu.

Majiteľ ďalej poukázal na to, že navrhovateľ na strane 6 návrhu zdôrazňuje, že banská metóda sprístupnenia líniovej trasy plynovodných potrubí bola na majetku navrhovateľa, resp. jeho právneho predchodcu prvýkrát zrealizovaná, a tým aj zverejnená už v roku 2001, pričom je teda jasné, že ide o banskú metódu a nie povrchové sprístupnenie. Okrem uvedeného je podľa majiteľa nutné uviesť, že samotná realizácia u dodávateľa ako aj prednáška obmedzenému okruhu odborníkov nie je sprístupnením verejnosti.

Ďalej sa majiteľ venoval druhému patentovému nároku, pričom nesúhlasil s navrhovateľom, že Prednáška 1 ozrejmuje aj znaky z druhého nároku. Prednáška 1 opisuje dva portály po stranách ciest, žiaden jeden portál v strede komunikácie nepozná. Rovnako tento dokument D1 nič nehovorí o zváraní ocelevej konštrukcie portálu, jeho pôdoryse a jeho fixovaní krídlami. Fotografie v dokumente D1 preukazujú dva portály štôľne s vkladacími dielcami (obr. 11), ktoré sú fixované železobetónovými stĺpmi, napriek tomu navrhovateľ tvrdí, že v Prednáške 1 je opísané vybudovanie ochranného portálu zváranej ocelevej konštrukcie, avšak neuvádza presne, kde sa tento opis má nachádzať.

K tretiemu patentovému nároku majiteľ uviedol, že Prednáška 1 sa nezaobrá ani lokalizáciou plavenej

zakládky, ani ďalšími podrobnosťami, ako sú uvedené v treťom patentovom nároku. Novosť závislého druhého a tretieho nároku sa opiera nielen o novosť nezávislého prvého nároku, ale je podporená tiež tým, že znaky zo závislých nárokov sa v dokumente D 1 neuvádzajú.

Vzhľadom na uvedené majiteľ skonštatoval, že dokument D 1 - Prednáška 1 neobsahuje všetky podstatné znaky napadnutého riešenia uvedené v prvom, druhom a treťom patentovom nároku, a preto je riešenie podľa týchto patentových nárokov voči riešeniu v dokumente D1 nové.

K ďalšiemu dokumentu, ktorý má preukazovať nenovosť napadnutého riešenia majiteľ uviedol, že Prednáška 1 a Prednáška 2 sú v niektorých častiach obsahovo totožné (strana 7, predposledný odsek), avšak obe opisujú banský spôsob sprístupnenia potrubia (strana 6, posledný odsek pod tabuľkou a strana 10, druhý odsek pod tabuľkou). Z uvedeného je podľa majiteľa zrejmé, že ani dokument D2 - Prednáška 2 nemôže predstavovať stav techniky ohrozujúci novosť napadnutého prvého nároku, keďže neobsahuje tie znaky napadnutého prvého nároku, ktoré sú späté s povrchovou metódou sprístupnenia potrubia. Podľa majiteľa je zbytočné v dokumente D2 hľadať kroky postupu, ktoré sú pri banskom spôsobe jednoducho nerealizovateľné alebo nemajú zmysel.

Majiteľ v tejto súvislosti uviedol, že v prípade dokumentu D2 navrhovateľ uznáva absenciu len jedného znaku z prvého nároku napadnutého patentu a to - vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy, čo je pri banskom spôsobe nepotrebné, avšak absencia čo i len jedného znaku v dokumente zo stavu techniky je dostatočná na konštatovanie novosti posudzovaného vynálezu, v skutočnosti však dokument D2 nezrejmuje aj ďalšie kroky, resp. ich definovanú časovú následnosť.

Podľa majiteľa Prednáška 2 neopisuje vybudovanie ochranného portálu uprostred vozovky, ale pozná dva portály na odlišnom mieste, a to po stranách ciest. Rovnako Prednáška 2 neopisuje vykopanie nadložia, ale ťažbu zeminy v šachte. Postupné odstraňovanie chráničky je v Prednáške 2 opísané ako desiata etapa, avšak je zrejmé, že chránička nemôže byť odprataná z výkopu, ale musí byť vodorovne transportovaná zo štôlne, rovnako ako to bolo pri hodnotení Prednášky 1. Podľa argumentácie navrhovateľa k Prednáške 2 sa má betónový prstenec, betonáž ostenia a počvy banského diela tvoriaca železobetónový monolit považovať za chráničku. Je však zrejmé, že takýto ekvivalent chráničky má odlišné vlastnosti a nevyhnutne musí byť budovaný v odlišnom poradí oproti postupu podľa prvého nároku napadnutého patentu. Vybudovanie skeletu novej chráničky je v prvom nároku napadnutého patentu opísané ako krok nasledujúci po odstránení pôvodnej chráničky a po sanácii potrubia. Avšak chránička podľa Prednášky 2 sa nemôže budovať ako následný krok, ale musí byť vytváraná priebežne po odťažení horniny, inak by došlo ku kolapsu banského diela. Navyše takáto chránička podľa Prednášky 2 musí mať veľké rozmery, aby medzi chráničkou a samotným potrubím mohli byť vykonávané sanačné práce. Ak by aj železobetónový monolit prebral funkciu chráničky, táto má odlišné vlastnosti vo vzťahu k ochrane potrubia vo vnútri. Jednou z vlastností chráničiek je ochrana pred poškodením pri výkopoch, napr. pri bagrovaní v teréne bez znalosti o inžinierskych sieťach. V prípade riešenia podľa Prednášky 2 je však medzi železobetónovým monolitom a chráneným potrubím natoľko veľká medzera, že táto ochranná funkcia zaniká, pretože z boku je možné kopať medzi povrchom potrubia a železobetónovým monolitom, čo je nevyhnutná vlastnosť pre dolovanie v smere štôlne. Veľká vôľa medzi železobetónovým monolitom a povrchom potrubia vedie tiež k podstatne väčšej spotrebe materiálu na plavenú zakládku a k dlhšiemu času naplavovania.

K tvrdeniu navrhovateľa, že Prednáška 2 ozrejmuje aj znaky z druhého nároku, majiteľ uviedol, že ide o nepodložené tvrdenie, jasne v rozpore s textom a fotografiami dokumentu D2, pretože Prednáška 2 opisuje dva portály po stranách ciest a žiadny jeden portál v strede komunikácie nepozná. Rovnako tento dokument D2 nehovorí o zvrátaní ocelevej konštrukcie portálu, jeho pôdoryse a jeho fixovaní krídlami.

Berúc uvedené do úvahy majiteľ skonštatoval, že dokument D2 - Prednáška 2 neobsahuje všetky podstatné znaky napadnutého riešenia uvedené v prvom, druhom a treťom patentovom nároku, a preto je riešenie podľa napadnutého patentu voči riešeniu v dokumente D2 nové.

Ďalej sa majiteľ vyjadril k predloženému znaleckému posudku, k čomu uviedol, že novosť je právny pojem definovaný v zákone (zákon č. 435/2001 Z.z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov), a teda prizývať si na zodpovedanie právnej otázky súdneho znalca je neprípustné. Je to pokus odobrať úradu zákonom udelenú právomoc vykonávať štátnu správu v oblasti ochrany vynálezov.

Majiteľ sa ďalej venoval obsahu predloženého znaleckého posudku. Poukázal na to, že úlohou znalca bolo uviesť, či a ktorý z nasledujúcich jednotlivých samostatných krokov (technologických postupov) uvedených v napadnutom patente v čase pred 01.06.2004:

- bol/ nebol zadávateľom posudku alebo akýmkoľvek jeho zmluvným partnerom použitý pri ich činnosti,
- bol/ nebol použitý akýmkoľvek iným subjektom v známom priemyselnom odvetví
- bol/ nebol publikovaný v akejkoľvek odbornej literatúre alebo inak zverejnený, upravený v technickej norme a pod.

Podľa majiteľa je už po prečítaní úlohy znalca zrejmé, že odpovede na tieto otázky sú irelevantné v predmetnom konaní, pretože hodnotenie novosti sa nezakladá na testovaní publikovania (či dokonca len použitia) jednotlivých samostatných krokov chráneného postupu. Majiteľ zdôraznil, že kategoricky nesúhlasí s tvrdením na strane 41 posudku z čoho vyplýva, že znalec nemal spôsobilosť rozpoznať z patentového spisu, že v ňom nejde o sprístupnenie potrubia banským spôsobom, ale výkopom. Ďalej sa majiteľ vyjadril ku kompetentnosti znalcov, keď uviedol, že doc. Ing. Ján Podhorský, PhD. je znalcom v odvetví „Technický stav a odhad hodnoty koľajových vozidiel“ a v odvetví „Odhad hodnoty strojových zariadení“, pán Ing. Dušan Terem je znalcom v odvetví „Plynárenstvo“, pán Ing. Marián Hrubizna, PhD. je znalcom v odvetví „Účtovníctvo a daňovníctvo“ a v odvetví „Kontroling“ a pán prof. Ing. Gustáv Kasanický, CSc. je znalcom v odvetviach „Technický stav cestných vozidiel, Nehody v cestnej doprave, Odhad hodnoty cestných vozidiel, Stroje a zariadenia na všeobecné účely, Odhad hodnoty strojových zariadení“. Žiadny z autorov posudku nie je znalcom v odbore Priemyselné vlastníctvo, ba dokonca nie je ani znalcom v oblasti baníctva alebo pozemných stavieb alebo inžinierskych stavieb. Berúc uvedené do úvahy všetky tvrdenia uvedené v znaleckom posudku týkajúce sa novosti vynálezu, výkladu obsahu patentových nárokov a týkajúce sa porovnávania znakov patentových nárokov s inými riešeniami a tiež týkajúce sa sprístupnenia v rámci stavu techniky majiteľ považuje nie za výroky súdneho znalca, ale za výroky laickej verejnosti.

Podľa majiteľa o novosti napadnutého patentu svedčí už samotná skutočnosť, že na zdokladovanie nenovosti znalec/znalci potrebovali cca 150 strán príloh, približne desiatku samostatných dokumentov. Na to, aby novosť mohla byť spochybnená, musia byť všetky znaky napadnutého nároku obsiahnuté v jednom dokumente. Majiteľ znova zdôraznil, že skladanie znakov z viacerých dokumentov nie je prípustné pri hodnotení novosti. Majiteľ uviedol, že v prípade, ak by úrad bral tento znalecký posudok do úvahy v ktorejkoľvek jeho časti, a to aj v čiastočnej miere v neprospech majiteľa, žiadal, aby boli osoby zodpovedné za vypracovanie odborného vyjadrenia vypočítané na ústnom pojednávaní, aby mohla byť priamo posúdená výpovedná hodnota znaleckého posudku v konaní o zrušení patentu.

K preukázaniu nenovosti napadnutého patentu majiteľ na záver uviedol, že podľa neho navrhovateľ nepredložil dôkaz o žiadnom sprístupnení, ktoré by v jednom dokumente obsahovalo všetky znaky napadnutého prvého patentového nároku. Navrhovateľ pri oboch dokumentoch D1, D2 sám a vopred priznáva absenciu aspoň jedného znaku z prvého patentového nároku, a preto niet pochýb o tom, že vynález podľa napadnutého patentu je vo vzťahu k doloženým dokumentom nový.

K preukázaniu absencie vynálezovskej činnosti navrhovateľom majiteľ poukázal na to, že tvrdenie navrhovateľa neobsahuje žiadnu konkrétnu a vecnú argumentáciu k jednotlivým znakom patentových nárokov. Podľa majiteľa dokumenty D1 a D2 ani pri ľubovoľnej kombinácii nezahŕňajú všetky znaky napadnutého prvého nároku.

Majiteľ poukázal na to, že pri posudzovaní vynálezovskej činnosti sa používa metóda „problem-and-solution approach“, ktorou sa dajú nielen objektivizovať výsledky hodnotenia, ale sa ňou tiež zosúladzuje prax úradu s praxou EPO úradu, ktorý udeľuje európske patenty platné aj pre územie SR. Na určenie najbližšieho stavu techniky (CPA) v toto konaní je podľa majiteľa možno použiť len niektorý z dokumentov D1 alebo D2, ako ich predložil navrhovateľ v rozsahu návrhu, pričom ani jeden z uvedených dokumentov nepredstavuje vo všeobecnosti najbližší stav techniky, pretože sa týka banskej metódy sprístupnenia potrubia. Pravdepodobne v stave techniky existujú staršie dokumenty opisujúce bližšiu metódu povrchového sprístupnenia, avšak určenie relevantného stavu techniky bolo plne vo výlučnej dispozícii navrhovateľa.

K definovaniu objektívneho technického problému vo svetle najbližšieho stavu techniky, je podľa majiteľa potrebné tento nanovo definovať. Preformulovanie technického problému a to aj nad rámec pôvodných definícií v opise patentového spisu je nielen prípustné (T184/82, ABl.1984, 261), ale priamo nevyhnutné na

to, aby sa mohlo posúdiť, či zistené rozdiely smerujúce k vyriešeniu technického problému vyplývajú zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Na základe porovnania riešenia opísaného v napadnutom patente a v dokumente D1 alebo D2 je možné podľa majiteľa za objektívny technický problém stanoviť potrebu opravy potrubia so zachovaním toku média v potrubí s čo najmenším narušením pôvodnej dopravnej stavby, s využitím plavenej základky na elimináciu dodatočných napätí, pričom oproti D1 a D2 sa má postup zrýchliť a zmechanizovať. Ako sa uvádza v dokumentoch D1 a D2 raziť celej dĺžky štólne sa realizuje bez použitia trhacích prác a rozpojenie hornín na čelbe je výlučne ručné, t. j. celý objem štólne sa musí odkopať ručným náradím.

Majiteľ tiež poukázal na to, že samotný technický problém nemusí byť nový (T92/92), z čoho potom vyplýva, že patent môže byť aj len alternatívnym riešením (T495/91), kedy sa vyrieši rovnaký, už skôr definovaný problém, ale sa využije jednoduchšia, cenovo výhodnejšia cesta riešenia (T780/94). To je podľa majiteľa použiteľné aj v prípade napadnutého patentu, pretože v zásade nie je potrebné dokazovať podstatné alebo skokové vylepšenie stavu techniky (T588/93).

Pri zadanom objektívnom technickom probléme podľa majiteľa D1 a D2 riešia voči napadnutému patentu tento problém odlišne. Banský spôsob prístupnosti potrubia, ktorý bol vyvinutý spoločnosťou majiteľa patentu a bol čiastočne opísaný v dokumentoch D1 a D2 možno podľa majiteľa zhrnúť do nasledovného postupu: V mieste križovania plynovodu sa na štartovacej strane vyhlíbi šachta, z ktorej sa zahájí raziť štólne. Súbežne s razením do čakacej jamy sa realizuje demontáž chráničky. Po odťazení horniny a vytvorení dostatočného priestoru sa zmontuje banská oceľová výstuž. V strede banského diela sa vybuduje banské koľajisko, ktoré slúži na votknutie, demontáž a transport dielcov chráničky zo štólne do štartovacej šachty. Priestory nad výstužou sa zabezpečia zakládkou z prostého betónu. Po demontáži chráničky sa obnažené potrubie podloží banským vozíkom s hydraulickými zdvihákmi po dobu všetkých sanačných prác. Vo vnútri štólne sa vytvorí betónový prstenec, betonáž ostenia a počva banského diela, čím vznikne železobetónový monolit, ktorý preberie funkciu budúcej chráničky. Sekundárny zásyp je vytvorený plavenou zakládkou.

Rozdiely postupov podľa napadnutého patentu a D1, D2 spočívajú podľa majiteľa najmä v nasledujúcich znakoch:

- vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy,
- vybudovanie ochranného portálu (8) v mieste určenia,
- vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia (10) za súčasného paženia (7) bokov výkopu (5),
- vybudovanie skeletu (6) novej chráničky po ukončení sanácie potrubia.

K uvedeným rozdielom v riešeniach podľa napadnutého patentu a D1, D2 majiteľ uviedol, že na vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy dokumenty D1 a D2 nijako nenavádzajú, v spojitosti s banským spôsobom by išlo o nezmyselný krok. Vybudovanie jedného ochranného portálu v strede komunikácie namiesto dvoch na krajoch cesty podľa D1 a D2 z týchto dokumentov nevyplýva. V prípade banského diela nemá žiadny význam budovať portál najskôr uprostred. Na vykopanie nadložia nad potrubím v sanovanom pásme dokumenty D1 a D2 nenavádzajú, vyslovene opisujú dolovanie v štólne. Na budovanie skeletu novej chráničky (monolit ostenie + počva) až po ukončení sanácie potrubia nemôžu dokumenty D1 a D2 navádzať, pretože by išlo o nebezpečné, nezabezpečené banské dielo v rozpore s príslušnou legislatívou.

Každý z uvedených troch rozdielov je podľa majiteľa dostatočný na konštatovanie vynálezcovskej činnosti, žiadený z uvedených troch rozdielov nevyplýva zo stavu techniky podľa D1 a D2 zrejším spôsobom. Majiteľ upozornil na to, že prítomnosť plavenej základky v dokumentoch D1, D2 a v prvom nároku napadnutého patentu ešte nespôsobuje, že celý postup ako celok vyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky. Potrubie v riešení podľa napadnutého patentu je v príslušnej fáze opravy zhora odhalené, je voľne prístupné z bokov a zhora a nie je teda žiadny dôvod používať technológie z podpovrchového banského inžinierstva. V prípade vytvorenia banského diela (podľa D1 a D2) je použitie banskej technológie vo forme plavenej základky naporúdzí, ale v prípade povrchového výkopu sa uloženie potrubia do plavenej základky stáva vzdialeným a akoby nepraktickým riešením. Voľne prístupné, odhalené potrubie by sa mohlo obsypať zeminou, ono sa však naopak uzavrie chráničkou, čím sa akoby vytvorí banské dielo malej štólne, ktoré je však primárne v postupe podľa napadnutého patentu odmietnuté ako prostriedok na odhalenie potrubia, keďže takéto dielo si vyžaduje namáhavé ručné dolovanie a je preto nahradené povrchovým výkopom.

Majiteľ považuje za dostatočne odlišné oproti D1 a D2 aj bankské sprístupnenie, ak by sa ako chránička neskôr nevyužívala celá konštrukcia bankskej výstuže, ale by sa vytvorila skutočná chránička tesne obklopujúca potrubie a vzájomný medzipriestor by sa vyplnil plavenou zakládkou. Z toho prirodzene vyplýva, že vytvorenie skutočnej chráničky spojené s povrchovým odkrytím podľa napadnutého riešenia je zásadne odlišným riešením. Podľa majiteľa nie je tiež nepodstatné, že riešenie podľa napadnutého patentu prináša oproti stavu techniky podľa D1 a D2 ďalšiu dôležitú výhodu a tou je možnosť sprístupniť potrubie v podloží, ktoré neumožňuje razenie štólne (napr. v pieskovom podloží). Nevýhodou bankského postupu podľa D1 a D2 je tiež skutočnosť, že sa musí pri potrubí dolovať ručne a bez trhavín, a teda napadnuté riešenie ponúka v porovnaní so stavom techniky podľa D1 a D2 nielen rýchlejší postup, ale umožňuje aj univerzálnejšie použitie. Táto dodatočná výhoda predstavuje bonusový efekt, ktorý jasne vypovedá v prospech vynálezcovskej činnosti (T 181/82, ABi. 1984, 401).

Vynálezcovská činnosť ďalej podľa majiteľa spočíva v tom, že pri povrchovom odkrytí nadložnia podľa napadnutého riešenia nie sú podmienky na použitie technológie plavenej zakládky, postup v napadnutom patente musí tieto podmienky dodatočne vytvoriť, pretože pri povrchovom odkrytí sa nevytvára železobetónový monolit štólne a paženie nie je možné využiť na ohraničenie plavenej zakládky, pretože sa musí z výkopu vytiahnuť. Za znak v prospech vynálezcovskej činnosti sa chápe aj neočakávaný efekt (napr. T181/82, ABi. 1984, 401). Plavená zakládka v bankských dielach sa používa, ak sa chce dosiahnuť vysoký výkon zakladania, napr. až 200 m³/hod. Takáto požiadavka môže vyplývať z veľkých objemov vyťažovaných bankských priestorov a v prípade dokumentov D1 a D2 vyplýva z veľkého objemu priestoru medzi železobetónovým monolitom a potrubím. V napadnutom riešení však ide o relatívne malé objemy zakladania, kde táto výhoda vysokého výkonu nezohráva žiadnu úlohu.

Podľa majiteľa je pracovný postup chránený napadnutým patentom nutné posudzovať komplexne a nie je možné vytrhávať jednotlivé časti postupu a tieto samostatne porovnávať so stavom techniky, ako sa o to snaží navrhovateľ a tiež mnohé výroky navrhovateľa sú prejavom spätného posúdenia (ex-post-facto-analyse), ktoré je neprípustné (T564/89, T645/92, T795/93, T730/96). Majiteľ zdôraznil, že rozhodujúca nie je tá skutočnosť, či odborník mohol posudzovaný patent vytvoriť z dokumentu D1 alebo D2, ale či by tak aj naozaj urobil. Tento test podľa „could-would approach“ je známy z viacerých rozhodnutí EPO, napr. T2/83, ABi. 1984, 265; T90/84, T7/86, ABi. 1988, 381+ T200/94, čím v podstate tento prístup hodnotí zrejmosť / nezrejmosť odvodenia nového riešenia, ktorá je ustanovená v § 7 patentového zákona.

Majiteľ ešte poukázal na skutočnosť, že v časti V. návrhu na zrušenie navrhovateľ uviedol, že technické riešenie chránené napadnutým patentom (strana 17, tretí odsek odspodu) bolo písomne zverejnené v každej súvisiacej projektovej dokumentácii, s čím majiteľ nesúhlasil. Podľa majiteľa Prednáška 2 neodznala na workshope v rozsahu, ako bola zverejnená v brožúrke, a na zverejnenie textov v uvedenom rozsahu nemal pán Ing. Ladislav Ondrejička z SPP a. s. žiadny súhlas pôvodcu. Pán Ing. Ondrejička doplnil texty aj o fotografie, ktoré sám zhotovil z miesta, kde spoločnosť pôvodcu ďalej vyvíjala bankský spôsob sprístupnenia potrubia, ktorý bol predmetom úžitkového vzoru č. 3870, PUV 80-2003. Viaceré časti textu dokumentu D2 sú tak sprístupnené ako dôsledok zrejmejšieho zneužitia vzhľadom na prihlasovateľa, pričom takéto sprístupnenie nastalo menej ako 6 mesiacov pred podaním prihlášky napadnutého patentu. Takéto sprístupnenie sa nepovažuje za stav techniky podľa § 7, ods. 4, písm. a) patentového zákona.

V tejto súvislosti majiteľ uviedol, že tieto skutočnosti je schopný dokázať svedeckými výpoveďami, avšak sa domnieva, že to nie je potrebné, pretože zverejnené texty sa týkajú odlišného bankského sprístupnenia potrubia a aj bez ich vyradenia z relevantného stavu techniky je možné rozhodnúť o zamietnutí návrhu na zrušenie patentu.

K tvrdeniu navrhovateľa o nedostatočnom opise a nejasnosti vynálezu uvedením § 46 ods. 1 písm. b) v petite návrhu majiteľ uviedol, že navrhovateľ sa v odôvodnení návrhu týmto dôvodom vôbec nezaoberal, preto sa majiteľ domnieva, že tento zákonný dôvod je v petite ponechaný omylom z predchádzajúceho návrhu, a že si tento dôvod nevyžaduje ďalšie vyjadrenie.

V závere svojho vyjadrenia majiteľ uviedol, že navrhuje, aby úrad na základe uvedených argumentov návrh na zrušenie patentu č. 286236 zamietol v celom rozsahu. Majiteľ sa domnieva, že o zamietnutí návrhu a ponechaní patentu v platnosti v pôvodnom znení je možné aj len na základe písomných podaní účastníkov. V prípade, ak sa úrad s týmto názorom nestotožňuje, majiteľ navrhol ústne pojednávanie s vypočúťím znalcov.

Majiteľ predložil v prílohe návrhy na zmenené znenie nárokov, pre prípad zrušenia pôvodného znenia patentových nárokov. Podľa praxe pred EPO úradom predložil päť, postupne použiteľných návrhov.

Správou úradu z 21.9.2016 bolo vyjadrenie majiteľa spolu s návrhom zmenených patentových nárokov zaslané navrhovateľovi na vyjadrenie.

Navrhovateľ vo svojom vyjadrení z 30.1.2017 uviedol, že pri posudzovaní zverejneného stavu techniky je podľa neho potrebné vychádzať z premisy, že informácia je sprístupnená verejnosti vtedy, ak aspoň jeden člen verejnosti môže získať k nej prístup a pochopiť ju, ak vo vzťahu k tejto informácii nie je viazaný povinnosťou zachovávať mlčanlivosť (ÚPV SR, Metodika konania - patenty, 2.6.2.2 .2.1 Zverejnený stav techniky).

Navrhovateľ v tejto súvislosti poukázal na tvrdenie majiteľa patentu na str. 5 vyjadrenia, 2. odsek zhora, v časti pojednávajúcej o novosti kde uviedol, že samotná realizácia technického riešenia u objednávateľa, ako aj prednáška adresovaná obmedzenému okruhu odborníkov nie je sprístupnením verejnosti.

Podľa navrhovateľa je nevyhnutné uviesť, že obe podujatia, v rámci ktorých odzneli prednášky D1 a D2, boli dostupné verejnosti v zmysle posudzovania konštantne uplatňovaného ÚPV SR v jednotlivých konaniach o patentoch. Fakt, že sa podujatí v skutočnosti zúčastnila len odborná verejnosť, resp. obmedzený okruh odborníkov, je majiteľom patentu vo vzťahu k inštitútu zverejnenia vysvetľovaný nesprávne, resp. účelovo. Obmedzenie okruhu odborníkov vyplýva z reálnych technických možností, ktoré má usporiadateľ pri organizovaní takýchto podujatí k dispozícii - kapacita prednáškových miestností a tiež charakter organizovaných podujatí, ktorými boli v tomto prípade tzv. „workshopy“, čo sú spravidla podujatia nezaujímavé pre laikov, resp. neodborníkov, ale naopak slúžia pre ďalšie vzdelávanie a prehlbovanie znalostí odborníkov z danej konkrétnej oblasti techniky.

Pri zverejnení ústnym prednesom prednášky je podľa navrhovateľa zvyčajne daný problém dokazovania toho, čo bolo verejnosti v skutočnosti ústnym prednesom sprístupnené. V tomto konkrétnom prípade však boli k oboj odborným podujatiam vydané písomné „Zborníky“, v ktorých je obsah dokumentov D1 a D2 zaznamenaný v tlačenej forme, pričom aj tieto zborníky boli preukázateľne sprístupnené verejnosti.

Navrhovateľ tiež poukázal na to, že zverejnenie technického riešenia jeho reálnym použitím je bez akýchkoľvek pochybností preukázané fotografiami tvoriacimi obsahovú súčasť dokumentov D1 a D2. Na jednotlivých fotografiách sú jednoznačným spôsobom rozoznateľné príslušné štruktúrne znaky nárokovaného vynálezu, resp. ich časť, a tieto informácie sa teda preukázateľne stali zverejneným stavom techniky v čase pred podaním predmetnej patentovej prihlášky. Majiteľ nepredložil žiadne relevantné dôkazy o tom, že prístup k takto prezentovaným informáciám bol nejakým spôsobom obmedzený, alebo znemožnený (napr. dôkaz o zákaze fotografovania na stavenisku, záväzok mlčanlivosti osôb, ktoré akýmkoľvek spôsobom došli do styku s technickým riešením, zakrytie staveniska a pod.).

Navrhovateľ zdôraznil, že technická dokumentácia bola v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. sprístupnená všetkým účastníkom stavebného konania ako aj všetkým osobám, ktoré tvrdili, že ich práva mohli byť realizáciou predmetného diela akýmkoľvek spôsobom dotknuté. Rovnako tak nie je možné opomenúť skutočnosť, že predmetná technická dokumentácia mohla byť sprístupnená vopred neurčiteľnému a tým aj neobmedzenému okruhu osôb v zmysle ustanovení zákona č. 211/2001 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám v znení neskorších predpisov.

Podľa navrhovateľa skutočnosť, že existuje relevantný zverejnený stav techniky predstavovaný dokumentmi D1 a D2 je napriek vyjadreniam majiteľa patentu fakticky akceptovaný, keďže predložil návrh na zmenu znenia patentových nárokov.

Navrhovateľ konštatoval, že projektová dokumentácia je neoddeliteľnou súčasťou konania o vydanie stavebného povolenia, bez ktorého nie je možné vykonávať stavby, t.j. aj stavby aké sú predmetom diskutovaných technických riešení. Všetky dokumenty týkajúce sa stavebných konaní vrátane všetkých ďalších súvisiacich dokumentov predkladaných stavebnému úradu, a teda aj projektovej dokumentácie, sú prístupné v príslušných spisoch na príslušných stavebných úradoch a do týchto spisov je umožnené nahliadať bližšie neurčenému okruhu osôb, minimálne na základe príslušných ustanovení stavebného zákona, zákona o správnom konaní a zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Pri posudzovaní zverejnenia informácie

obsiahnutej v dokumentoch D1 a D2 teda podľa navrhovateľa tiež platí, že informácia je sprístupnená verejnosti vždy vtedy, ak aspoň jeden člen verejnosti k nej môže získať prístup a pochopiť ju, ak vo vzťahu k tejto informácii nie je viazaný povinnosťou zachovať mlčanlivosť. Z dokladov predložených majiteľom patentu je zrejmé, že majiteľ patentu žiadnym spôsobom nepreukázal, že by daná projektová dokumentácia alebo akákoľvek iná dokumentácia obsahujúca technické riešenie podľa dokumentov D1 a D2 bola predmetom povinnosti zachovávaní mlčanlivosti.

Navrhovateľ sa ďalej vyjadril k tvrdeniu majiteľa, že Prednáška 2 neodznela na workshope v rozsahu, v akom bola zverejnená v Zborníku, a že majiteľ patentu nemal súhlas pôvodcu, aby Ladislav Ondrejčka zverejnil predmetné texty, pričom pán Ing. Ondrejčka doplnil texty aj o fotografie, ktoré sám zhotovil z miesta, kde spoločnosť pôvodcu ďalej vyvíjala banský spôsob sprístupnenia potrubia, ktorý bol predmetom úžitkového vzoru č. 3870. Podľa navrhovateľa majiteľ patentu vyvodzuje, že viaceré časti textu dokumentu D2 sú tak sprístupnené ako dôsledok zrejmeho zneužitia vzhľadom na prihlasovateľa a teda tieto informácie nespádajú pod zverejnenie v zmysle patentového zákona.

Majiteľ patentu uvedené o údajnom neoprávnenom zverejnení Prednášky 2 nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, pričom navrhovateľ v tejto súvislosti navrhol výsluch Ing. Ladislava Ondrejčku za účelom vyvrátenia pravdivosti tvrdenia majiteľa patentu. Predmetné texty a fotografie majú súvis a zachytávajú skutočnú realizáciu opravy plynovodného potrubia, kedy už musia byť stanovené a známe všetky postupy na vykonanie diela, a teda ide o zverejnenie využitím. Navyše, ak sa uvedená dokumentácia týka banského spôsobu sprístupnenia potrubia (ako opakovane tvrdí samotný majiteľ patentu), ktorý sa viaže na úžitkový vzor 3870, ktorého obsah bol zverejnený 25.05.2004, a ktorý je uvedený v doterajšom stave techniky napadnutého patentu, bolo by teoreticky možné zverejnenie týchto informácií považovať za neoprávnené len vo vzťahu k úžitkovému vzoru č. 3870, avšak v žiadnom prípade nie vo vzťahu k napadnutému patentu.

Podľa navrhovateľa dokument D2 priamo súvisí a obsahuje technické riešenie, ktoré je predmetom úžitkového vzoru č. 3870, PUV 80-2003. Presne táto prihláška úžitkového vzoru, resp. technické riešenie, ktoré je jej predmetom, je okrem iných uvedené v doterajšom stave techniky napadnutého patentu. Riešenie podľa PUV 80-2003 je podľa navrhovateľa evidentne jedným zo známych riešení, voči ktorému sú potom vymedzované výhody riešenia podľa napadnutého patentu.

Ďalej sa navrhovateľ vyjadril k určeniu stavu techniky majiteľa, ktorý uviedol, že doteraz sa na sprístupnenie líniovej potrubnej trasy, napríklad tranzitného plynovodu, požívala metóda otvoreného výkopu, pri ktorej dochádzalo k prekopaniu cestnej komunikácie s následným obnažením potrubia. V riešení podľa napadnutého vynálezu je sprístupnenie potrubnej trasy nevyhnutnou podmienkou pre ďalšie práce na samotnom potrubí. Podľa navrhovateľa nie je rozhodujúce, či sa sprístupnenie potrubia uskutočňuje banským spôsobom, ktorý bol v čase podania patentovej prihlášky známym spôsobom sprístupnenia potrubia alebo otvoreným výkopom (rovnako tak spôsob sprístupnenia potrubia známy v čase pred podaním patentovej prihlášky, resp. dátumom práva prednosti), nakoľko obe možnosti sú bez akýchkoľvek pochybností rovnako relevantným známym stavom techniky.

Dokumenty D1 a D2 v spojení s úžitkovým vzorom č. 3870, PUV 80-2003 a ďalšími dokladmi priloženými k návrhu je možné podľa navrhovateľa objektívne považovať za stav techniky, nakoľko sa zjavne týkajú rovnakej problematiky a tiež obsahujú aj podstatné znaky, voči ktorým sa riešenie podľa napadnutého patentu prioritne snaží vymedziť, t.j. nevýhody banského spôsobu sprístupnenia potrubia.

Čo sa týka stavu techniky pre napadnutý patent navrhovateľ je presvedčený, že je rovnako relevantný aj známy zverejnený stav techniky, ktorý je obsiahnutý v znaleckom posudku č. 300/2014, ktorý predstavuje zverejnené informácie dostupné pôvodcovi riešenia podľa napadnutého patentu. Riešenie zasahuje do rôznych oblastí techniky, konkrétne pre riešenie podľa napadnutého vynálezu sú relevantné oblasti doprava, výkopové práce, banské práce, oprava potrubí pričom nie je možné ignorovať známy zverejnený stav techniky v týchto jednotlivých oblastiach tak, ako to pri vymedzení stavu techniky urobil majiteľ patentu. Majiteľ patentu sa čisto účelovo snaží ignorovať ďalší relevantný známy zverejnený stav techniky zúžením najbližšieho stavu techniky len na dokumenty D1 a D2, pričom sa z tohto stavu techniky snaží vylúčiť znalecký posudok ako celok. Majiteľ patentu pri snahe o neakceptovanie znaleckého posudku č. 300/2014 argumentuje tým, že znalci, ktorí vypracovali tento znalecký posudok nie sú osobami kompetentnými vypracovávať znalecké posudky v odbore priemyselné vlastníctvo.

Navrhovateľ tento názor majiteľa neakceptuje, pretože znalecký posudok a jeho jednotlivé prílohy obsahujú dôkazy o celom relevantnom známom zverejnenom stave techniky. Na preukázanie existencie týchto informácií a ich sumarizáciu však nie je potrebná žiadna osobitná odborná spôsobilosť a tieto informácie samé bez ďalšieho (bez ohľadu na formu ich spracovania, bez ohľadu na osobu, ktorá ich vyhládala a zoskupila do jedného celku a pod.) v kombinácii s inými dokumentmi predloženými navrhovateľom objektívne definujú relevantný známy zverejnený stav techniky. Účelová snaha majiteľa patentu o vylúčenie tohto dôkazu ako celku je potom z pohľadu navrhovateľa len potvrdením toho, že informácie a dokumenty obsiahnuté v znaleckom posudku č. 300/2014 je možné použiť, a taktiež je nutné ich zohľadniť pri namietaní existencie vynálezcovskej činnosti majiteľa napadnutého patentu.

Rovnako je podľa navrhovateľa v časti 2.2. „Definovanie objektívneho technického problému“ uvedeného na str. 11 vyjadrenia majiteľa zadefinovanie technického problému riešeného patentom majiteľom opakovane účelovo zredukované len vo vzťahu k obsahu dokumentov D1 a D2. Objektívny technický problém podľa majiteľa patentu je takto stanovenie potreby opravy potrubia so zachovaním toku média v potrubí s čo najmenším narušením pôvodnej dopravnej stavby, s využitím plavenej zakládky na elimináciu dodatočných napätí, pričom oproti technickému riešeniu uvedenému v dokumentoch D1 a D2 sa má postup zrýchliť a zmechanizovať.

Podľa navrhovateľa je k posudzovaniu vynálezcovskej činnosti objektívne a správne k známemu zverejnenému stavu techniky podľa dokumentov D1 a D2 zaradiť aj ďalší známy zverejnený stav techniky, a to konkrétne:

- stav techniky definovaný úžitkovým vzorom č. 3870, PUV 80-2013
- stav techniky definovaný priamo v napadnutom patente nasledovne: „doteraz sa na sprístupnenie líniovej potrubnej trasy, napríklad tranzitného plynovodu, používala metóda otvoreného výkopu, pri ktorej dochádzalo k prekopaniu cestnej komunikácie s následným obnažením potrubia”.

Je teda možné prijať definovanie objektívneho technického problému tak, ako to urobil majiteľ patentu, avšak v žiadnom prípade nie je podľa názoru navrhovateľa možné obmedziť porovnanie napadnutého patentu výlučne len na obsah dokumentov D1 a D2.

K rozdielnym znakom riešenia voči stavu techniky uvedeným na strane 12 vyjadrenia navrhovateľ uviedol, že podľa neho sú tieto rozdiely zadefinované len voči obsahu dokumentov D1 a D2, a ostatný relevantný známy zverejnený stav techniky nie je majiteľom napadnutého patentu pri definovaní týchto rozdielov braný do úvahy. Podľa navrhovateľa je pravdou, že dokumenty D1 a D2 nijako nenavádzajú na vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy, pretože bankský spôsob je primárne určený pre použitie v prípadoch, kedy nemá dôjsť k poškodeniu komunikácie, či už cestnej alebo železničnej, alebo k podstatnému obmedzeniu prevádzky na takejto komunikácii, ktorá sa nachádza nad potrubnou trasou. Z doterajšieho stavu techniky, ktorý je priznaný aj priamo v samotnom napadnutom patente je známe, že na sprístupnenie potrubnej trasy sa bežne používa aj metóda otvoreného výkopu. Navrhovateľ poukázal na to, že pokiaľ sa komunikácia prekope a stane sa týmto neprejazdnou, je bežné, logické a nevyhnutné, že je vytýčená náhradná trasa na obídenie takto znefunkčnenej komunikácie a nemožno pochybovať o tom, že sa takýto postup vybudovania nábehovej a odbehovej trasy úplne bežne a automaticky uplatňoval aj v čase pred podaním prihlášky napadnutého patentu a tento notoricky známy fakt nepotrebuje žiadny špeciálny dôkaz.

Podľa navrhovateľa napadnutý patent odkazuje na riešenie problému pri podkopávaní niekoľkých súčasne vedľa seba vedených komunikácií v prípade, ak je potrebné toto podkopanie alebo prekopanie robiť po častiach tak, aby bola premávka presmerovaná do funkčného jazdného pruhu a aby bolo možné odstavňový pruh prekopať (viď patentový spis 286236, Doterajší stav techniky, posledná veta). Takže teoreticky akceptovateľným rozdielom v tomto bode (vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy) medzi riešením podľa napadnutého patentu a doterajším stavom techniky, reprezentovaným nielen dokumentmi D1 a D2, je: vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy pomocou zábran z betónových prefabrikátov pred miestom budúceho výkopu v jednom jazdnom pruhu na presmerovanie premávky do druhého, funkčného jazdného pruhu. K tomuto akceptovateľnému rozdielu zadefinovanému majiteľom patentu navrhovateľ považoval za dôležité uviesť, že technické riešenie podľa napadnutého patentu nie je možné (tak ako je opísané v patente) využiť pri koľajovej premávke, pretože položenie betónových prefabrikátov na jednu z viacerých koľají za účelom presmerovania železničnej premávky na druhú koľaj, je technický nezmysel pravdepodobne odporujúci aj všetkým všeobecne záväzným právnym predpisom a technickým normám upravujúcim podmienky prevádzkovania železničnej dopravy.

Navrhovateľ tiež upozornil na to, že ako ďalší rozdiel majiteľ patentu vo svojom vyjadrení uvádza „vybudovanie ochranného portálu (8) v mieste určenia“. Tento rozdiel je podľa navrhovateľa potrebné vzhľadom na doterajší stav techniky spresniť, pretože „miesto určenia“ na to aby sa riešenie podľa napadnutého patentu odlišovalo od stavu techniky, je v strede vozovky, alebo medzi jednotlivými jazdnými pruhmi (viď patentový spis 286236, Podstata vynálezu, prvá veta).

Ostávajúce dva rozdiely medzi doterajším stavom techniky a spôsobom podľa napadnutého patentu, je podľa navrhovateľa možné akceptovať bez ich ďalšieho spresnia, čo však nie je potvrdením toho, že tieto nie sú známe, resp. nevyplývajú zrejším spôsobom zo stavu techniky .

Posledný krok - vybudovanie skeletu (6) novej chráničky po ukončení sanácie potrubia, ktorý je uvádzaný ako jeden z rozdielov, však nie je podľa navrhovateľa možné považovať za taký, ktorý nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky. Pri oboch riešeniach, či už podľa dokumentov D1 a D2, alebo podľa napadnutého patentu sa v rámci opravy potrubia vytvorí nová chránička, ktorá pozostáva z betónového ochranného skeletu tvoreného v prípade riešenia podľa dokumentov D1 a D2 betónovým ostením a betónovou počvou, a v prípade napadnutého patentu je to betónový ochranný skelet (6) tvorený betónovými prefabrikátmi obráteného U-profilu a tiež betónovou počvou (11). Potrubie sa v tomto skelete v oboch prípadoch zaplaví plavenou zakládkou na elimináciu dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia.

Vzhľadom na uvedené je podľa navrhovateľa nepochybné, že odborník má k dispozícii z dokumentov D1 a D2 informácie o konštrukcii novej chráničky potrubia vytvorenej na potrubí pomocou betónového skeletu a plavenej zakládky s tým, že na sprístupnenie potrubia ako takého bolo možné použiť len banský spôsob nakoľko boli dané podmienky, že musí byť zachovaná prevádzka na križujúcej dopravnej komunikácii. Odborník má na základe známeho stavu techniky taktiež vedomosť o tom, že potrubie je možné sprístupniť nie len banským spôsobom, ale aj otvoreným výkopom napríklad v situácii, kedy z dôvodu nevhodnosti podlažia nie je možné vykonať razenie štólne, pričom pri realizácii výkopu je obmedzený podmienkou, že musí byť čo i len čiastočne zachovaná prevádzka priamo na križujúcej komunikácii, t. j. bez obchádzky cez iné komunikácie, ako je to bežne známe. Táto situácia je podľa navrhovateľa len príkladná, a slúži len na ilustráciu, pričom nepredstavuje jedinú kombináciu možných podmienok. Navrhovateľ uvedené uzavrel konštatovaním, že pri hľadaní technického riešenia sprístupnenia potrubia pri takýchto podmienkach je potom vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy pomocou zábran z betónových prefabrikátov pred miestom budúceho výkopu v jednom jazdnom pruhu na presmerovanie premávky druhého, funkčného, jazdného pruhu, a po ňom nasledujúce vybudovanie ochranného portálu (8) v strede vozovky, alebo medzi jednotlivými jazdnými pruhmi kombináciou dvoch krokov, ktoré je na základe aktuálne zisteného stavu techniky pravdepodobne možné považovať za také, ktoré nevyplývajú zrejším spôsobom z doterajšieho stavu techniky.

Podľa navrhovateľa nasleduje vyriešenie opravy potrubia, s tým, že odborník pozná informácie z dokumentov D1 a D2, a teda má k dispozícii konštrukciu chráničky, ktorá je pre daný účel výhodná. Ochranný betónový skelet sa podľa správneho tvrdenia majiteľa patentu v otvorenom výkope nedá vytvoriť takým spôsobom, ako pri banskom diele podľa dokumentov D1 a D2, teda betonážou ostenia, t. j. nie je žiadny dôvod používať technológie z podpovrchového banského inžinierstva. Použitie plavenej zakládky, ako ďalej uvádza majiteľ patentu, je podľa jeho názoru potom naporúdzi v prípade vytvorenia banského diela, čo však neplatí pre povrchový výkop, teda povrchové sprístupnenie potrubia.

V tejto súvislosti je však navrhovateľ toho názoru, že odborníkovi je po preštudovaní dokumentov D1 a D2 zrejme spolupôsobenie betónového skeletu a plavenej zakládky, ako prvkov vytvárajúcich novú chráničku potrubia. Betonáž v prípade banského diela podľa dokumentov D1 a D2 sa nevykonáva primárne za účelom poskytnutia banskej výstuže. Banská výstuž sa osádza postupne, súčasne s ťažbou zeminy v šachte a betonáž ostenia sa potom vykonáva prioritne kvôli zabezpečeniu dlhodobej nosnosti skeletu (chráničky) a životnosti opraveného potrubia v kombinácii s plavenou zakládkou, ktorá slúži na elimináciu napätí v potrubí. Výhodnosť takéhoto riešenia je teda podľa navrhovateľa odborníkovi známa, a pri dostupnosti informácie o možnosti vytvorenia betónového skeletu na potrubíach použitím betónových prefabrikátov obráteného U- profilu, čo je preukázané zo znaleckého posudku č. 300/2014, str. 17, 18, 19, ide len o náhradu betónového skeletu vytvoreného betonážou ostenia dostupným prostriedkom, ktorý je naporúdzi.

Čo sa týka kroku vytvorenia betónovej počvy ako časti betónového skeletu novej chráničky, tento prvok majú zhodne ako dokumenty D1 a D2, tak aj napadnutý patent. Tento myšlienkový predpoklad odborníka je podľa názoru navrhovateľa potvrdený aj z vyjadrenia majiteľa na str. 13 v časti „2.4. Posúdenie, či

identifikované znaky vyplývajú zo stavu techniky”, 3. odsek, 2. polovica tohto odseku „Vol'ne prístupné, odhalené potrubie by sa mohlo obsypať zeminou, ono sa však naopak uzavrie chráničkou, čím sa akoby vytvorí banské dielo malej štôlne”. K uvedenému navrhovateľ podotkol, že banské dielo je v napadnutom patente odmietnuté jedine z dôvodu, že ho nie je možné realizovať, alebo ho zhotoviteľ nechce realizovať ako spôsob na sprístupnenie, teda odokrytie potrubia pred opravou.

V nadväznosti na uvedené je potom podľa navrhovateľa možné argumentovať proti nasledovnému tvrdeniu majiteľa patentu uvedenému v časti „2.5. Ďalšie okolnosti podporujúce vynálezcovskú činnosť” vyjadrenia majiteľa „Napadnuté riešenie ponúka v porovnaní so stavom techniky podľa D1 a D2 nielen rýchlejší postup, ale umožňuje univerzálnejšie použitie” tým, že napadnuté riešenie nie je možné použiť v prípade, ak je daná požiadavka na zachovanie prevádzky na komunikácii križujúcej potrubie v plnom profile bez obmedzenia, a navyše je napadnuté riešenie prakticky nepoužiteľné pri oprave potrubí v križovaní so železnicou, pretože použitie betónových prefabrikátov na odklonenie železničnej dopravy je technický nezmysel.

Tvrdenia majiteľa patentu uvedené v druhom odseku tejto časti je možno podľa navrhovateľa vyvrátiť tým, že odborník na základe dostupných zverejnených informácií je schopný vytvoriť „banské dielo malej štôlne” pomocou známeho využitia betónových prefabrikátov obráteného U profilu na vytvorenie prekrytia, t. j. betónového skeletu pre potrubia.

Neočakávaný efekt plavenej zakládky v zmysle napadnutého patentu ilustrovaný voči plavenej zakládke v banských dielach je podľa navrhovateľa mylný predpoklad, pretože plavená zakládka v rovnakom zmysle ako je použitá v napadnutom patente bola použitá už pri riešení podľa dokumentov D1 a D2, teda v súvislosti s vytvorením novej chráničky na potrubie, a nielen v súvislosti so zakladaním vyťažených banských priestorov ako takých. Známe použitie plavenej zakládky na vytvorenie chráničky potrubia je podľa navrhovateľa potvrdené aj znaleckým posudkom č. 300/2014.

K časti „2.6. Nepripustný spätný pohľad” vo vyjadrení majiteľa napadnutého patentu navrhovateľ uviedol, že stav techniky, ako je definovaný príslušnými ustanoveniami patentového zákona bol navrhovateľom zvolený správne. Naopak navrhovateľ je toho názoru, že je to práve majiteľ, ktorý účelovo obmedzil stav techniky tak, aby čo najlepšie vyhovoval jeho argumentácii, pričom nie nepodstatná časť stavu techniky bola z jeho strany zámerne ignorovaná na základe účelovej argumentácie.

K predloženým zmeneným patentovým nárokom majiteľom navrhovateľ uviedol, že patentové nároky v znení, v akom sú uvedené v udelenom patente poskytujú majiteľovi práva aj v rozsahu, ktorý zjavne zahŕňa znaky známe z riešení tvoriacich stav techniky známy pred dátumom práva prednosti napadnutého patentu, a teda majiteľovi patentu poskytujú možnosť neoprávnene obmedzovať iné osoby v ich činnosti a neoprávnene monopolizovať svoje postavenie na úkor iných osôb. Podľa navrhovateľa je zjavné, že pôvodné znenie nárokov je neudržateľné, avšak ani navrhované zmeny nárokov v dostatočnom rozsahu nereflektujú doterajší stav techniky. Návrhy na zmenené nároky predložené majiteľom zohľadňujú majiteľom patentu účelovo definovaným stavom techniky tvoreným len obsahom dokumentov D1 a D2, pričom cielene nereflektujú aj ďalší relevantný doterajší stav techniky, existencia ktorého bola preukázaná predloženými dokladmi.

V závere navrhovateľ uviedol, že s predloženými nárokmi v upravenom znení, ktoré navrhol majiteľ nesúhlasí, lebo podľa neho ani jeden návrh nezohľadňuje fakt, že pri podaní patentovej prihlášky neboli splnené zákonné podmienky na udelenie patentu, a preto trvá na pôvodnom návrhu.

Vyjadrenie navrhovateľa z 30.1.2017 bolo pre informáciu zaslané majiteľovi.

Rozhodnutie úradu sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Podľa § 53 ods. 3 patentového zákona úrad rozhoduje na základe skutkového stavu, zisteného z vykonaných dôkazov, ktoré boli účastníkmi predložené alebo navrhnuté.

Majiteľ predložil úradu ako súčasť svojho vyjadrenia k návrhu na zrušenie aj návrhy upravených patentových nárokov, ktoré by podľa jeho názoru vyhovovali podmienkam patentovateľnosti vo vzťahu k namietaným dokumentom, avšak prednostne navrhol ponechať znenie pôvodných patentových nárokov, keďže aj tieto podľa jeho názoru, spĺňajú vo vzťahu k namietaným dokumentom podmienky patentovateľnosti.

Úrad je povinný v rozhodnutí vysporiadať sa so všetkými relevantnými argumentmi účastníkov konania a teda aj prípadným navrhovaným upraveným znením patentových nárokov. Odôvodnenosť tohto postupu vyplýva jednak zo zásady súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania v správnom konaní, ktorej vyjadrením je aj to, že správny orgán musí dať príležitosť účastníkom konania, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, resp. zo zásady materiálnej pravdy, vyjadrením ktorej je tiež povinnosť správneho orgánu zaoberať sa vyjadreniami a argumentmi účastníkov konania, ako podkladmi pre rozhodnutie. Len na základe toho, že sa správny orgán vysporiada aj s argumentmi strán, môže byť vydané rozhodnutie, ktoré je v súlade so zákonom. Pokiaľ správny orgán považuje skutočnosti uvedené účastníkom konania vo vyjadrení za nesprávne a rozhodne sa, že nebude na ne prihliadať, z odôvodnenia rozhodnutia musí byť zrejmé, prečo ich považuje za nesprávne.

Zachovanie uvedeného postupu, t. j. rešpektovanie práva účastníka konania vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia s tým, že sa správny orgán týmto vyjadrením ako s jedným z podkladov rozhodnutia zaoberá, čo vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia správneho orgánu, je napokon tiež predpokladom naplnenia požiadavky presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia a požiadavky, aby odôvodnenie poskytovalo oporu výroku rozhodnutia.

V tejto súvislosti je však zároveň potrebné poukázať na ďalšiu dôležitú skutočnosť, že formulácia patentových nárokov v konaní o udelení patentu je výlučne vecou prihlasovateľa. Preto úrad aj po udelení patentu v konaní o návrhu na zrušenie z dôvodu, že napadnutý patent nespĺňal podmienky na jeho udelenie, bude rešpektovať vôľu majiteľa pokiaľ ide o upravené znenie patentových nárokov, za predpokladu, že majiteľom navrhované znenie spĺňa zákonné požiadavky. Presná formulácia patentových nárokov pritom môže mať vplyv aj na ďalšie prípadné konania týkajúce sa čiastočne zrušeného udeleného patentu, t.j. udeleného patentu v zmenenom znení.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti úrad v predmetnom rozhodnutí vzhľadom na vyjadrenie majiteľa o tom, že prednostne trvá na ponechaní patentových nárokov v pôvodnom znení najskôr posúdi udelené pôvodné znenie patentových nárokov.

Až na základe výsledku tohto posúdenia v prípade, že by znenie pôvodných patentových nárokov nespĺňalo podmienku udelenia vzhľadom na namietané dokumenty úrad pristúpi k hodnoteniu, či by majiteľom navrhované zmenené znenie patentových nárokov predložené 18.6.2016, vyhovovalo požiadavkám stanoveným patentovým zákonom ako aj Vyhláškou č. 223/2002, ktorou sa vykonáva patentový zákon (ďalej „vyhláška“), a teda či navrhované znenie nárokov je dostatočne jasné, stručné a podložené opisom (§ 5 ods. 1 vyhlášky) a zároveň tým, či by takýmto znením patentových nárokov nedošlo k rozšíreniu rozsahu ochrany patentu v porovnaní s pôvodne udeleným patentom a napokon posúdením, či by takéto obmedzenie rozsahu ochrany bolo primerané zisteným dôvodom na zrušenie vyplývajúcim z namietaných dokumentov predložených v predmetnom návrhu na zrušenie patentu vo vzťahu k splneniu podmienky novosti, vynálezcovskej činnosti a priemyselnej využiteľnosti (§ 7, § 8 a § 9 patentového zákona).

Podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. a) patentového zákona úrad zruší patent, ak sa v konaní začatom na návrh tretej osoby alebo z úradnej moci preukáže, že neboli splnené podmienky na jeho udelenie podľa § 5 až § 9.

Podľa ustanovenia § 46 ods. 2 patentového zákona ak sa dôvody zrušenia týkajú patentu čiastočne, patent sa zruší len v rozsahu primeranom zisteným dôvodom, a to zmenou patentových nárokov, opisu alebo výkresov.

Podľa ustanovenia § 46 ods. 1 písm. b) patentového zákona úrad zruší patent, ak sa v konaní začatom na návrh tretej osoby alebo z úradnej moci preukáže, že vynález nie je v patente opísaný a vysvetlený tak jasne a úplne, aby ho odborník mohol uskutočniť.

Podľa § 7 ods. 1 patentového zákona sa vynález považuje za nový, ak nie je súčasťou stavu techniky.

Podľa § 7 ods. 2 patentového zákona sa za stav techniky považuje všetko, čo bolo kdekoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, sprístupnené verejnosti akýmkoľvek spôsobom.

Podľa § 8 ods. 1 patentového zákona sa vynález považuje za výsledok vynálezcovskej činnosti, ak pre odborníka nevyplýva zrejším spôsobom zo stavu techniky.

Podľa § 37 ods. 4 patentového zákona vynález musí byť v prihláške opísaný a vysvetlený tak jasne a úplne, aby ho mohol odborník uskutočniť.

Z obsahu podaného návrhu na zrušenie patentu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ podáva návrh na zrušenie patentu z dôvodu, že predmet chránený napadnutým patentom nie je nový, nespĺňa podmienku vynálezovskej činnosti a vynález nie je v patente opísaný a vysvetlený tak jasne a úplne aby ho mohol odborník uskutočniť.

Každé z týchto kritérií je potrebné hodnotiť samostatne, pričom z celkového hodnotenia musí byť zrejmé, ktoré z kritérií nie je splnené s uvedením dôvodu a s príslušným rozborom dôkazov.

Napadnutý patent SK 286236 s právom prednosti od 1.6.2004 bol udelený s nasledujúcim znením patentových nárokov:

4. Spôsob opravy a predĺženia životnosti potrubia, najmä plynového veľkorozmerového potrubia **vyznačujúci sa** nasledujúcimi krokmi, kde prvým krokom je vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy pomocou typizovaných prefabrikátov, druhým krokom je vybudovanie ochranného portálu (8) v mieste určenia, tretím krokom je vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia (10) za súčasného paženia (7) bokov výkopu (5), štvrtým krokom je vybetónovanie počvy (11) výkopu (5), piatym krokom je rozdelenie chráničky na ľahko manipulovateľné časti a ich odpratanie z výkopu, šiestym krokom je sanácia poškodeného alebo zoslabeného potrubia (10), siedmym krokom je vybudovanie skeletu (6) novej chráničky, ôsmym krokom vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou (12) na elimináciu napätí a/alebo na vyplnenie priestoru medzi potrubím (10) a mostným telesom a deviaty krok je úprava terénu do pôvodného stavu, pričom všetky tieto kroky sa prevádzajú bez prerušenia toku média v potrubí.
5. Spôsob opravy a predĺženia životnosti potrubia, podľa nároku 1 **vyznačujúci sa tým**, že ochranný portál (8) vybudovaný uprostred vozovky, alebo medzi jednotlivými jazdnými pruhmi, alebo medzi jednotlivými koľajami je vytvorený zváranou oceľovou konštrukciou štvoruholníkového pôdorysu, ktorá je fixovaná krídlami mimo výkop (5).
6. Spôsob opravy a predĺženia životnosti potrubia, podľa nároku 1 alebo 2 **vyznačujúci sa tým**, že plavená základka (12) je tvorená vodnou, slabo zásaditou zmesou vápenca a/alebo dolomitu s veľkosťou zrna až do 32 mm.

Pokiaľ ide o dôkazné prostriedky proti novosti napadnutého riešenia, možno namietať všetkým, čo sa stalo súčasťou stavu techniky pred dátumom prednosti daného napadnutého riešenia. Táto základná hmotnoprávna podmienka platí absolútne a objektívne, čo znamená, že všetko, čo bolo sprístupnené verejnosti kedykoľvek pred dňom, od ktorého patrí prihlasovateľovi právo prednosti, kdekoľvek a akýmkoľvek spôsobom, už nie je nové (§ 7 ods. 2 zákona).

Pri posudzovaní novosti vynálezu a porovnávaní jeho obsahu s relevantným dokumentom známym zo stavu techniky, sa takéto hodnotenie robí vždy len vzhľadom na obsah jedného dokumentu. Vynález sa nepovažuje za nový, ak sú všetky jeho znaky zverejnené v jednom namietanom dokumente. Pri hodnotení novosti je nevyhnuté posudzovať dokument stavu techniky v jeho úplnosti a nie je prípustné vyvodzovať závery, ktoré sa líšia alebo sú v rozpore s tým, čo je možné z dokumentu rozpoznať, ak je posudzovaný ako celok. Kombinovať informácie známe z viacerých dokumentov nie je možné.

Ak však dokument (primárny dokument) odkazuje výslovne na iný dokument, v ktorom sú podrobnejšie uvedené informácie týkajúce sa niektorých znakov skúmaného vynálezu, potom možno obsah druhého dokumentu považovať za súčasť primárneho dokumentu, ktorý obsahuje uvedený odkaz, ak dokument, na ktorý sa odkazuje, bol ku dňu zverejnenia primárneho dokumentu sprístupnený verejnosti.

Ako námietku voči novosti padnutého riešenia navrhovateľ predložil Notársku zápisnicu napísanú na Notárskom úrade v Banskej Bystrici 2.4.2015 notárkou JUDr. Vierou Kalinovou (ďalej aj „dokument D1“). Samotná notárska zápisnica bola spísaná po dátume prednosti napadnutého riešenia, avšak jej účelom je preukázať dôveryhodnosť predložených dokumentov v notárskej zápisnici a ich zverejnenie a tiež funkčnosť internetového odkazu na namietaný dokument.

Súčasťou dokumentu D1 je niekoľko samostatných dokumentov. Prvým je brožúra vydaná Slovenskou plynárenskou agentúrou, s. r. o. a Slovenským plynárenským priemyslom, a. s. Divíziou Tranzit z 13.2.2004, ktorá obsahuje súbor prednášok z workshopu „Energetický potrubný koridor Slovenskej republiky“, téma 2004: „Spoločná prevádzka z hľadiska ochrany potrubí proti korózii“.

Zo súboru prednášok je vybratá prednáška (str. 17 až 26 brožúry) Ing. Ladislava Ondrejčku s názvom: „Systém ochrany proti korózii tranzitných plynovodov v správe SPP, a. s., divízia TRANZIT“ (ďalej „P1“).

Ďalej je vybratá prednáška Ing. Pavola Krajeca, RIMA – MURÁNSKA spoločnosť, s. r. o.: „Nové technológie odstraňovania ochranných potrubí v krížení so železnicami a cestami“ (str. 57 až 74 brožúry) (ďalej „P2“).

Ďalšou súčasťou dokumentu D1 je vyobrazenie vrchnej strany nosiča CD, ktoré vzniklo v súvislosti s organizáciou 12. Workshopu „Protikorózní ochrana úložných zařízení“ organizovanom Českým plynárenským zväzom 2.- 3.11.2003 v Parkhotel Praha, v Českej republike. Z uvedeného Workshopu je v dokumente D1 predložená prednáška majiteľa napadnutého patentu a Ing. Ladislava Ondrejčku „Nové technológie odstraňovania ochranných potrubí v krížení so železnicami a cestami“ (ďalej „P3“).

Poslednú stranu dokumentu D1 tvorí kópia vytlačenej internetovej stránky (2.4.2015) Národnej technickej knihovny v Prahe s vyhľadáním uvedenej prednášky (P3), resp. 12. medzinárodného workshopu 2.- 3.11.2003 v Parkhotel Praha (<https://vufind.techlib.cz/Record/000601766>). Navrhovateľ chcel preukázať, že prednášky uskutočnené na 12. medzinárodnom workshope boli zverejnené na web stránkach Národnej technickej knihovny, Praha.

Úrad sa pokúšal uvedenú web stránku Národnej technickej knižnice otvoriť, avšak podobne ako majiteľovi sa mu to nepodarilo. Tiež sa nepodarilo nájsť odkaz na uvedený workshop ani iným rešeršným spôsobom. Úrad však rešpektuje záver notárskej zápisnice o tom, že 2.4.2015 notárka JUDr. Viera Kalinová otvorila túto stránku, a teda, že sa tam súbor „Protikorózní ochrana úložných zařízení = Corrosion protection of underground structures: 12. mezinárodní workshop: 2. – 3. prosince 2003 Parkhotel, Praha 2.4.2015 nachádzal. Nie je však zrejmé, k akému dátumu tam bol zverejnený, t. j. či to bolo pred dátumom prednosti napadnutého riešenia. Ďalej je potrebné uviesť, že aj keď úrad akceptoval, že úvodná stránka odkazu na uvedený workshop bola notárkou nájdená, nie je zrejmé, čo bolo obsahom uvedeného webového odkazu, ani aký rozsah prednášok bol zverejnený.

Je tiež dôležité uviesť, že majiteľ nespochybnil, že uvedená prednáška (P3) bola súčasťou citovaného workshopu, ktorý sa konal 2.-3. novembra 2003 v Prahe, avšak poukázal na to, že bola realizovaná pre obmedzený okruh odborníkov, čo nemožno považovať za sprístupnenie verejnosti.

K tomu je potrebné uviesť, že pojem a definícia „verejnosti“ bola riešená relevantnými autoritami počas mnohých rokov, pričom sa dospelo k jej jasnej definícii. Informácia je sprístupnená verejnosti vtedy, ak aspoň jeden člen verejnosti môže získať k nej prístup a pochopiť ju a ak nie je povinnosťou zachovať tajomstvo. Napríklad v rozhodnutí T 228/91 senát konštatoval, že na organizovanom kurze bol prezentovaný materiál súvisiaci s poradnou skupinou NATO, pričom podľa senátu neexistuje žiadna informácia o tom, že obsah materiálu by mal akýmkoľvek spôsobom podliehať dôvernosti, a preto Rada v súlade s článkom 54 ods. 2 EPC nenašla žiadny dôvod na jeho vylúčenie z doterajšieho stavu techniky hoci, ako uvádzajú respondenti, účasť na samotnom kurze bola obmedzená len na určitých jednotlivcov. Podľa T 877/90 a T 406/92 objasnenie určitej problematiky pred odborníkom v danej oblasti techniky ho robí „verejným“ v tom zmysle, že odborník v danej oblasti techniky je schopný pochopiť toto objasnenie a je potenciálne schopný ho šíriť ďalej medzi iných kvalifikovaných členov verejnosti.

Na základe uvedeného nie je preto možné sa stotožniť s tvrdením majiteľa, že ak bola prednáška realizovaná len pre obmedzený počet odborníkov, nemožno to považovať za sprístupnenie verejnosti.

Majiteľ poukázal tiež na to, že prednáška (dokument P2) neodznela na workshope v rozsahu, ako bola zverejnená v brožúre (a na zverejnenie textov v uvedenom rozsahu nemal pán Ladislav Ondrejčka súhlas pôvodcu. Časti textu dokumentu P2 sú podľa majiteľa sprístupnené ako dôsledok zrejmejšieho zneužitia vzhľadom na prihlasovateľa, pričom takéto sprístupnenie nastalo menej ako 6 mesiacov pred podaním

prihlášky napadnutého patentu. Takéto sprístupnenie sa v zmysle § 7 ods. 4, písm a) nepovažuje za stav techniky.

K uvedenému je nutné uviesť, že vydaná brožúra aj keď bola, príp. mala byť výstupom z citovaného workshopu predstavuje samostatný namietaný dokument vydaný 13.2.2004. Majiteľ nepreukázal, že v zmysle § 7 ods. 4 písm a) došlo k zrejmemu zneužitiu sprístupnením vynálezu verejnosti vzhľadom na prihlasovateľa, a teda úrad považuje dokument P2 za relevantný stav techniky.

Úrad môže teda uvedené namietané dokumenty pokladať za skorší stav techniky v súlade s ustanovením § 7 ods. 3 patentového zákona len v prípade preukázania ich zverejnenia pred dátumom prednosti napadnutého riešenia. Na základe uvedeného preto úrad považuje dokumenty P1, P2 a P3 za relevantné materiály predstavujúce stav techniky voči napadnutému riešeniu vzhľadom na dátum ich zverejnenia (konania) a tiež vzhľadom na to, že ani sám majiteľ nepopiera, že uvedené workshopy sa skutočne v daných termínoch pred podaním napadnutého riešenia uskutočnili a boli prezentované istému, i keď možno obmedzenému okruhu poslucháčov.

Ďalším namietaným dokumentom predloženým navrhovateľom je Znalecký posudok č. 300/2014 (ďalej aj „D 2“) vo veci použitia technologických postupov uvedených v patente č. 286236 v čase pred 1.6.2004 a zodpovedanie otázok položených zadávateľom posudku vypracovaný Znaleckým ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline. Samotný znalecký posudok bol vypracovaný po dátume prednosti napadnutého riešenia (9.12.2014), avšak môže obsahovať materiály, resp. dokumenty, ktoré môžu predstavovať relevantný stav techniky.

Vzhľadom na rozsiahly materiál s množstvom príloh úrad sa relevantnosťou jednotlivých priložených materiálov dokumentu D2 zaoberal priam pri posudzovaní novosti napadnutého riešenia.

Posledným dokumentom, ktorý je potrebné posúdiť je úžitkový vzor č. 3870 s názvom „Zariadenie na podzemné sprístupnenie líniovej potrubnej trasy“ (ďalej „D3“), ktorý síce uviedol navrhovateľ až v reakcii na vyjadrenie majiteľa s tým, že jeho obsah súvisí a je zahrnutý v dokumente P2 a trval na tom, že ide o relevantný stav techniky. Úrad vzhľadom na tieto skutočnosti, a aby nevznikli neodôvodnené pochybnosti v ďalšom porovnal napadnutý patent aj s dokumentom D3, keďže tento bol zverejnený 25.5.2004 a v časti doterajšieho stavu techniky sa naň odvoláva aj napadnutý patent, takže bezpochyby predstavuje relevantný stav techniky.

Pred samotným posúdením splnenia podmienky novosti napadnutého riešenia je potrebné pristúpiť k detailnému rozboru namietaných dokumentov.

V dokumente P1, ktorý je súčasťou dokumentu D1 autor najskôr všeobecne poukazuje na systém ochrany tranzitných plynovodov, podmienky, kontrolu, evidenciu údajov a pod. Na str. 25 sa autor venuje jednej z metód – banskej metóde sprístupnenia plynovodov pod cestami a železnicami, pričom uvádza, že táto metóda bola vyvinutá v roku 2000 na základe potreby opravy korózneho úbytku steny materiálu potrubia v ocelevej chráničke pod štátnou cestou bez možnosti prekopania vozovky a prerušenia prepravy plynu. Táto metóda bola podľa autora prvýkrát použitá v SR v roku 2003 pod železničným zvrškom s 3 koľajiskami.

Podrobne sa takejto metóde venuje autor v dokumente P2, ktorý je tiež súčasťou dokumentu D1, kde uvádza, že ide o banskú metódu sprístupnenia miesta úbytku materiálu potrubia v chráničkách. Táto technológia spočíva v poddolovaní komunikácie v osi potrubia, odstránení ochranného potrubia, vytvorení pracovného priestoru pre opravu potrubia a eliminácii dodatočných napätí po sekundárnom zásype potrubia. Táto metóda umožní opravy potrubia pod frekventovanými cestami a železnicami bez obmedzenia prepravy plynu a dopravy. Banskú metódu sprístupnenia líniovej trasy je možné rozdeliť na dve samostatné metódy – sprístupnenie líniovej trasy pod cestnými telesami, alebo pod železničnými zvrškami, pričom rozdiel spočíva v technickom uskutočnení ochrany nadložia. Metóda sprístupnenia pod cestnými telesami používa vytvorenie ochrannej clony nad budúcim banským dielom – štôľňou pomocou horizontálnych vrtov preinjektovaných tlakovou cementačnou injektážou. Metóda sprístupnenia líniovej trasy pod železničnými zvrškami používa ako ochranu nad budúcim banským dielom montované mostné provizória do železničného zvršku.

Následne je v dokumente P2 popisovaná technológia tejto metódy, pričom je uvedené, že sa používa v miestach, kde nie je možné zrealizovať otvorený výkop – rozkopanie cestnej komunikácie. Podstata technického riešenia spočíva v sprístupnení plynovodu tzv. banským spôsobom, vyrazením horizontálneho banského diela – štólne. V mieste križovania plynovodu sa na štartovacej strane vyhlíbi šachtica, z ktorej sa zaháji razenie štólne. Súbežne s razením do čakacej jamy sa realizuje demontáž chráničky a pripraví sa parcovisko na sanačné práce na samotnom potrubí plynovodu. Autor uvádza, že prvýkrát bola táto metóda použitá pod štátnou cestou 1. triedy Zvolen – Košice. Na strane 60 brožúry sa nachádza obr. č. 1 – Pohľad do štartovacej jamy so zreteľnými otvormi vrtov v portáli štólne. Na obr. 2 na str. 61 je zreteľné vybudovanie odťažbových pásov – doprava vyťaženej zeminy po naklonenej rovine.

Autor v dokumente P2 teda zhrnul postup metódy do niekoľkých etáp:

1. geologický prieskum, prieskum hydrogeologických pomerov, klimatických pomerov,
2. vypracovanie matematického modelu,
3. vypracovanie realizačnej dokumentácie a inžiniering,
4. vyvrtanie a založenie železobetónových pilierov,
5. výroba a osadenie portálov po stranách ciest (obr. 3),
6. horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch (obr. 4),
7. talková cementácia – vytvorenie ochrannej „čiapky“,
8. štartovacia a čakacia jama,
9. ťažba zeminy v šachte s postupným osádzaním banskej výstuže,
10. postupné odstraňovanie chráničky (obr. 5 a 6),
11. betonáž ostenia a počvy banského diela (obr. 7),
12. tlaková cementácia nadvýlomu v štólne (medzi výstužou a horninou), (obr. 8),
13. diagnostika potrubia a jeho ošetrovanie (obr. 9),
14. zaplavenie plavenou základkou – eliminácia dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia (obr. 10).

Ďalej v dokumente P2 nasleduje konkrétny popis pracovných operácií. Vyhlíbi sa prístupová šachta s rozmermi 4 x 4 m v hĺbke 0,8 m od spodnej časti potrubia planovodu. V počve šachty sa vybuduje záchytná jama na zachytávanie spodnej vody. Dno šachty sa vybetónuje. Z dna šachty sa začne s razením štólne v smere uloženia potrubia naprieč koľajiskom, resp. cestnou komunikáciou. Štôlna sa ukončí čakacou šachtou s rozmermi štartovacej šachty. Postup čelby v raziacej šachte je na 40 cm. Po odťažení horniny a vytvorení dostatočného priestoru sa zmontuje banská, na tento účel zvlášť vyvinutá oceľová výstuž. V strede banského diela sa vybuduje banské koľajisko, ktoré slúži na votknutie, demontáž a transport dielcov chráničky zo štólne do štartovacej šachty. Záber sa opakuje až do prerazenia štólne do čakacej šachty. Delenie chráničky v štólne sa uskutočňuje súbežne s razením štólne, podľa predpisov. Na zabezpečenie stability delenej časti chráničky sa používa špeciálny banský podvozok. Po oddelení chráničky vertikálnym rezom sa doprví do štartovacej šachty kde sa rozreže na dve polovice, ktoré sa dopraví na povrch. Pre zabezpečenie stability banského diela sa použije oceľová banská výstuž a priestory nad výstužou (nadvýlom) sa zabezpečia základkou z prostého betónu – tlaková injektáž nadvýlomu. Kôli zabezpečeniu únosnosti a životnosti sa vo vnútri štólne zrealizuje betónový prstenec, betonáž ostenia a počvy banského diela, čím vznikne železobetónový (ďalej „ŽB“) monolit, ktorý preberie funkciu chráničky.

V dokumente P2 sa tiež uvádza, že v priebehu realizácie prác (lokalita Starňa) sa riešil problém votknutia potrubia v sekundárnych výkopoch. Išlo o účinok spätného zásypu vo výkopoch, kde vzniká problém votknutia potrubia po zhutnení sekundárnych zásypov. Sekundárne zásypy sa realizovali tzv. plavenou základkou, t. j. použitím zmesi inertného materiálu CaCO_3 s vodou, kde sa využíva efekt rýchlejšej sedimentácie.

Ďalej autor v dokumente P2 popisuje niektoré problémy vznikajúce pri aplikácii tejto metódy v konkrétnych situáciách a ich riešenie, ktoré uvádza ako riešenie parciálnych problémov, ako napr. „naplavovanie zásypu na elimináciu vzniku dodatočných napätí po sekundárnom zásype z dôvodu nedostatočného zhutnenia lôžka potrubia“.

Na obr. 10 dokumentu P2 je detailný pohľad do ústia štólne, kde je zreteľne vidieť vybudovanie ochranného nosníka na votknutie injektážnych vrtov a ŽB ostenie štólne, kde záber ukazuje bezprostredný moment pred dokončením operácie zaplavenia štólne plavenou základkou, realizovanou roztokom z vody a vápencovým materiálom s frakciou 0,20 mm. Obr. 11 ukazuje pohľad do banského diela pod železnicou tesne pred zaplavením plavenou základkou.

Ďalší namietaný dokument P3 ako súčasť dokumentu D1 sa zaoberá technológiou, ktorá predpokladá poddolovanie komunikácie v osi potrubia, odstránení ochranného potrubia (chráničky), vytvorení pracovného priestoru pre opravu potrubia a eliminácii dodatočných napätí po sekundárnom zásype potrubia. Využitie tejto technológie umožní opravu potrubia pod frekventovanými cestami a železnicami bez obmedzenia prepravy plynu.

Tento dokument sa na str. 1 a 2 zaoberá v podstate konkrétnou opravou potrubia. Nie sú tu uvedené stavebné postupy pri obnažovaní potrubia a jeho prípravy na opravu. Na str. 3 je obrázok zobrazujúci uzavretie medzipriestoru medzi potrubím a chráničkou ílovitou hmotou.

Na str. 4 dokumentu P3 je na obr. 2 zobrazené odstránenie ocelového čela chráničky, na ostatných obrázkoch č. 3 až 5 je zobrazené sedlo z potrubia a na obr. 6 dodatočné vystredenie chráničky voči potrubiu.

Na str. 6 dokumentu P3 je uvedené, že banská metóda sprístupnenia potrubia bola použitá pod štátnou cestou 1. triedy Zvolen – Košice. Na obr. 7, 8 a 9 je zrejmä štôlna pod komunikáciou. Realizácia banskej metódy prebieha v nasledujúcich etapách:

1. geologický posudok lokality, geografické pomery, klimatické pomery, geologické a inžiniersko-geologické pomery
2. vypracovanie matematického modelu
3. vypracovanie realizačnej dokumentácie a inžiniering
4. vyvrtanie a založenie ŽB pilierov
5. výroba a osadenie portálov po stranách ciest
6. horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch
7. tlaková cementácia – vytvorenie ochrannej „čiapky“
8. štartovacia a čakacia jama
9. ťažba zeminy v šachte s postupným osádzaním banskej výstuže
10. postupné odstraňovanie chráničky
11. betonáž ostenia a počvy banského diela
12. diagnostika potrubia a jeho ošetrovanie
13. zaplavenie plavenou základkou – eliminácia dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia.

K jednotlivým bodom je vysvetlené, že oproti projektovej dokumentácii chráničky, kde sa predpokladalo vyplnenie priestoru medzi pretláčacou rúrou a chráničkou betónovou zmesou, bol vyplnený priestor medzi chráničkou a prepravným potrubím (obr. 10-Výplň oboch medzikruží cementovou zmesou pod železnicou) cementovou zmesou. Obr. 11 zobrazuje pohľad do banského diela pod železnicou tesne pred zaplavením plavenou základkou.

Modifikáciou oproti použitiu pri križovaní s cestnou komunikáciou je vynechanie 4., 5. a 6. etapy a namiesto horizontálnych vrto s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch sú použité železničné mostné provizória v dĺžke 15 m- použitie mostných proviziórií umožňuje prácu pod koľajiskom aj v prípade zeminy s nulovou primárnou súdržnosťou v nadloží budovaného banského diela.

Na str. 10 dokumentu P3 medzi parciálnymi problémami vzniknutými počas realizácie uvedenej banskej metódy je uvedené aj „naplavovanie zásypu, ktoré riešilo elimináciu vzniku dodatočným napätím po sekundárnom zásype z dôvodu nedostatočného zhutnenia lôžka potrubia“.

V závere dokumentu P3 sú vymenované dôvody a podmienky, ktoré vplývajú na výber technológie opravného zásahu, pričom je vyzdvihnutá práve banská metóda, ktorá bola odskúšaná a s úspechom viacnásobne použitá aj v zložitých podmienkach, pričom ide o metódu definitívneho opravárenského zásahu.

Podstatou dokumentu P3 je vytvorenie zariadenia na podzemné sprístupnenie líniovej potrubnej trasy tzv. banským spôsobom. Zariadenie sprístupní chráničku, umožní jej transport a demontáž a následne opravu veľkorozmerného potrubia. Zariadenie na sprístupnenie líniovej potrubnej trasy je vytvorené vybudovaním banského diela pozostávajúceho z najmenej jednej šachty, z ktorej vychádza, alebo do ktorej vyúsťuje štôlna. Stabilita štôlny je zabezpečená banskou ocelovou výstužou. V počve vyrazenej štôlny je na rozpere výstuže položené koľajisko, po ktorom sú posúvané minimálne dva podvozky, zabezpečujúce podporu obnaženej chráničky a jej transport do priestoru slúžiacemu na jej demontáž.

Úrad následne pristúpil k posúdeniu splnenia podmienky novosti napadnutého riešenia voči relevantným namietaným dokumentom.

Z uvedeného rozboru namietaných dokumentov je zrejmé, že v rámci dokumentu D1 je dokument P1 všeobecným popisom opravy potrubia a nezaobera sa konkrétnym uskutočnením a popisom obnaženia potrubia, a teda neobsahuje konkrétne znaky riešenia, ktoré by bolo možné porovnať so znakmi uvedenými v hlavnom patentovom nároku, a preto sa úrad pri posudzovaní novosti napadnutého riešenia v rámci namietaného dokumentu D1 ďalej zaoberal len dokumentami P2 a P3.

Navrhovateľ v odôvodnení návrhu na zrušenie predložil tabuľku do ktorej vložil jednotlivé znaky z patentových nárokov napadnutého patentu a z dokumentov P2 a P3, pričom súčasne porovnával ich zhodu, prípadne ekvivalenciu.

V tejto súvislosti je nutné uviesť, že pri posudzovaní novosti je nutné porovnať znaky uvedené v patentových nárokoch so znakmi stavu techniky uvedené v jednom dokumente, pričom vynález sa nepovažuje za nový, ak sú všetky jeho znaky zverejnené v jednom namietanom dokumente. Použitie teórie tzv. technických ekvivalentov je možné použiť až v hodnotení vynálezovskej činnosti, a preto ak aj jediný znak, ktorý odlišuje napadnuté riešenie od namietaného riešenia by mal byť nahradený technickým ekvivalentom, nejde o posudzovanie novosti ale vynálezovskej činnosti.

V tejto súvislosti je tiež nutné zdôrazniť, že predmetom ochrany napadnutého patentu je pracovný postup, t. j. následnosť pracovných krokov na dosiahnutie určitého cieľa, pričom však nie je vylúčené, aby jednotlivé samostatné pracovné kroky boli známe, avšak musí byť jednoznačné, že ide o novú postupnú následnosť jednotlivých krokov, z ktorých vynechanie alebo zmena určitého kroku by mohla viesť k odlišnému technickému efektu, či dokonca k nemožnosti vykonať celý pracovný proces ako taký, a teda takýto pracovný proces by nevedol k dosiahnutiu požadovaného výsledku. Je potrebné si uvedomiť, že jednotlivé pracovné kroky sú vykonávané za nejakým účelom a len vhodný všeobecný názov určitého pracovného kroku neznačí, že tento krok plní rovnakú funkciu v danom postupe. Je dôležité posúdiť to, či by tieto kroky rovnako vytvorili podmienky na realizáciu následného pracovného kroku, a tým by bolo možné vykonať celý pracovný proces až do konca.

Navrhovateľ jednotlivé kroky pracovného postupu 1. patentového nároku napadnutého patentu porovnal najprv s doterajším stavom techniky uvedenom v dokumente P3 nasledovne: Prvý krok v nezávislom patentovom nároku - „vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy“ podľa navrhovateľa dokument P3 explicitne nerieši a podľa neho ide o všeobecne známy znak, ktorého realizácia je technologickou nevyhnutnosťou pri realizácii výkopových prác akéhokoľvek druhu.

K uvedenému tvrdeniu navrhovateľa je nutné uviesť, že na jednej strane tvrdí, že realizácia takéhoto kroku je technologickou nevyhnutnosťou pri realizácii výkopových prác akéhokoľvek druhu avšak na druhej strane aj v prípade P3 sú súčasťou pracovného procesu výkopové práce a napriek tomu sa v tomto pracovnom procese vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy nevyužilo. Ako už bolo uvedené, všetky kroky pracovného procesu majú svoj význam a ak v prípade pracovného procesu podľa dokumentu P3 dôjde k banskej metóde opravy potrubia, t. j. pod komunikáciou, ktorá nie je pri tejto metóde vyradená z prevádzky a naďalej slúži na dopravu, logicky nie je potrebné žiadne vybudovanie náhradnej odklonenej komunikácie.

K uvedenému je teda nutné uviesť, že jeden z podstatných znakov napadnutého patentu sa v namietanom dokumente P3 nenachádza.

Ďalší krok napadnutého patentu - „vybudovanie ochranného portálu“ navrhovateľ v tabuľke porovnal s krokmi v namietanom dokumente P3: etapa 3-vypracovanie realizačnej dokumentácie a inžiniering, etapa 4 –vyvítanie a založenie železobetónových pilierov, etapa 5-výroba a osadenie portálov po stranách ciest, etapa 6-horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch, etapa 7-tlaková cementácia, vytvorenie ochrannej „čiapky“ a etapa 8 „štartovacia a čakacia jama“.

Navrhovateľ „nahradil“ jeden krok v napadnutom patente sústavou krokov z namietaného dokumentu P3, pričom etapa 3 – vypracovanie realizačnej dokumentácie a inžiniering sú prípravné práce pred začatím stavebných prác, preto nie je zrejmé, prečo, v podstate vypracovanie projektových a schvaľovacích prác stavby, navrhovateľ určil ako súčasť vybudovania ochranného portálu podľa napadnutého riešenia.

Podľa navrhovateľa vybudovaniu ochranného portálu podľa napadnutého riešenia ďalej zodpovedá etapa 4 až 8, t. j. vyvrtanie a založenie železobetónových pilierov, výroba a osadenie portálov po stranách ciest, horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch, tlaková cementácia, vytvorenie ochrannej „čiapky“ a štartovacia a čakacia jama.

K posúdeniu novosti uvedeného kroku podľa napadnutého patentu v porovnaní s etapami opísanými v P3 je potrebné uviesť, že vybudovanie ochranného portálu podľa napadnutého patentu má stabilizovať najmä horizontálne posuvy podložia časti vozovky s ponechanou dopravou a zabrániť zosuvu podložia do budúceho výkopu.

Portály banskej metódy podľa namietaného dokumentu P3 musia byť dva – na začiatku a konci štôlne. Popis zostrojenia portálov nie je v danom dokumente P3 uvedený, avšak zo samotných obrázkov a čiastočne z popisu napr. pod obr. 11 je zrejmé, že do portálov sú ukotvené perforované pažnice z horizontálnych vrto. Alternatívou je namiesto etáp 4, 5 a 6 využitie mostného provizória, čo napríklad umožňuje prácu pod komunikáciou (alebo koľajiskom) aj v prípade zeminy s nulovou primárnou súdržnosťou. Portály podľa namietaného dokumentu P3 sú jednoznačne určené na podopretie cestnej komunikácie kôli jej možnému prepadu do štôlne umiestnenej pod komunikáciou a spolu s perforovanými pažnicami vytvárajú pod komunikáciou podporné podopretie zabraňujúce prepadu komunikácie a súčasne plnia funkciu bočného podopretia. Takýto portál plní teda inú technickú funkciu ako portál podľa napadnutého patentu.

Ďalší bod, ktorý označil navrhovateľ ako ďalšiu súčasť vybudovania ochranného portálu v napadnutom patente – „štartovacia a čakacia jama“ so samotnou konštrukciou portálu nesúvisí a slúži len ako vstupná brána na začatie razenia pod komunikáciou.

Z uvedeného je teda zrejmé, že ochranný portál podľa namietaného dokumentu P3 neobsahuje ani podstatný znak „vybudovanie ochranného portálu“ podľa napadnutého patentu, ktorý by v danej postupnosti krokov mal rovnakú funkciu.

Znak „vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia za súčasného paženia bokov výkopu“ navrhovateľ porovnal so znakom dokumentu P3 – etapa 9 – ťažba zeminy v šachte s postupným osádzaním banskej výstuže.

S uvedeným porovnaním navrhovateľa o totožnosti týchto krokov nie je možné súhlasiť, pretože v dokumente P3 ide o razenie šachty, tzn. vodorovným odstraňovaním zeme, horniny a pod. so súčasným osádzaním spevnenia šachty – banskej výstuže a v prípade napadnutého riešenia ide o výkop do hĺbky so súčasným pažením bokov výkopu, aby nedošlo k zosuvom a zasypaniu výkopu, t. j. ide o pracovné kroky s odlišnými technickými účinkami v danej postupnosti krokov opísovaných spôsobov.

Ďalší podstatný znak prvého nároku vybetónovanie počvy výkopu navrhovateľ označil v dokumente P3 ako vybetónovanie počvy výkopu v etape 11 (betonáž ostenia a počvy banského diela). V prípade betonáže počvy (nie ostenia) banského diela by išlo pravdepodobne o betonáž počvy v celej dĺžke štôlne, avšak konkrétne o tom dokument P3 nehovorí. Bez ohľadu na uvedené je nutné uviesť, že ani tento krok porovnávaných postupov nemožno stotožniť.

Ďalší znak napadnutého patentu „rozdelenie chráničky na ľahko manipulovateľné časti a ich odpratanie z výkopu je síce, čo do znenia rovnaký so znakom v namietanom dokumente P3 – etapa 10 – postupné odstraňovanie chráničky, avšak v tomto prípade je rozdiel v technologickom postupe uplatňovanom z tohto kroku, ktorý priamo vyplýva z postupu ostatných krokov v porovnávaných postupoch, pretože zatiaľ čo v napadnutom patente je možné chráničku rozdeliť na menšie kusy a priamo ich vytiahnuť z výkopu v namietanom dokumente, resp. v postupe opravy potrubia popísanom v dokumente P3 je nutné časť chráničky priečne oddeliť, oddelenú časť vodorovne vysunúť mimo šachty do výkopu a následne je potom možné túto rozpoliť a jej časti vytiahnuť z výkopu. Z uvedených dôvodov nemožno ani tento krok považovať v porovnávaných postupoch za totožný.

Ďalší znak „sanácia poškodeného alebo zoslabeného potrubia“ je zhodná v oboch porovnávaných pracovných postupoch.

Nasledujúci znak „vybudovanie skeletu chráničky“ namietaný dokument P3 konkrétne nerieši. Navrhovateľ v tabuľke uviedol, že táto problematika je upravená technickými normami, napr. STN 38 64 50 alebo STN

03 83 75, ktoré neurčujú presný postup ale zásady, ktoré musia byť splnené, aby chránička plnila svoj účel. Navrhovateľ tieto normy nedoložil a nedoložil ani ich relevantné časti. Je však možné predpokladať, že vybudovanie chráničky na ochranu potrubia je nevyhnutné v obidvoch prípadoch, aj keď je možno zostrojená rôznym spôsobom. Bude však plniť v obidvoch porovnávaných spôsoboch rovnaký účel.

Ďalší krok v napadnutom patente je „vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou na elimináciu napätí a/alebo na vyplnenie priestoru medzi potrubím a mostným telesom“ bol porovnaný navrhovateľom s etapou 13 dokumentu P3 – zaplavenie plavenou základkou na elimináciu dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia. Dokument P3 tento konkrétny znak priamo nerieši, avšak je zrejmé, že na elimináciu napätí rovnako ako v napadnutom patente využíva zaplavenie plavenou základkou.

Vzhľadom na uvedené porovnanie všetkých znakov postupu podľa 1. patentového nároku napadnutého patentu a postup uvedeného v P3 je nutné konštatovať, že namietaný dokument P3 neobsahuje všetky znaky napadnutého riešenia, a teda tento dokument nepredstavuje námietku na novosť nezávislého patentového nároku napadnutého patentu.

Ďalším namietaným materiálom vrámci dokumentu D1 je dokument P2. Aj v tomto prípade navrhovateľ predložil tabuľku jednotlivých znakov postupu z hlavného patentového nároku napadnutého patentu a z dokumentu P2, pričom súčasne porovnával ich zhodu, prípadne ekvivalenciu.

Prvý krok v prvom patentovom nároku - „vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy“ podľa navrhovateľa dokument P2 explicitne nerieši a podľa neho ide o všeobecne známy znak, ktorého realizácia je technologickou nevyhnutnosťou pri realizácii výkopových prác akéhokoľvek druhu. V tomto prípade je možné sa odvolať na zhodné posúdenie tohto kroku v prípade porovnania napadnutého riešenia s dokumentom P3 a uzavrieť tým, že v prípade vybudovania šachty pod existujúcou komunikáciou, ktorej prevádzka nie je obmedzená je krok „vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy“ nepotrebný, a teda jeden zo znakov napadnutého patentu sa v dokumente P2 nenachádza.

Ďalší krok 1. patentového nároku napadnutého patentu - „vybudovanie ochranného portálu“ navrhovateľ v tabuľke porovnal s krokmi v dokumente P2: etapa 3-vypracovanie realizačnej dokumentácie a inžiniering, etapa 4 –vyvrtanie a založenie železobetónových pilierov, etapa 5-výroba a osadenie portálov po stranách ciest, etapa 6-horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch, etapa 7-tlaková cementácia, vytvorenie ochrannej „čiapky“ a etapa 8 „štartovacia a čakacia jama“.

Navrhovateľ aj v tomto prípade „nahradil“ jeden krok v napadnutom patente sústavou krokov z namietaného dokumentu P2. Ako už bolo uvedené pri porovnaní tohto kroku s dokumentom P3, etapa 3 predstavuje prípravné práce pred začatím stavebných prác, a teda nie je súčasťou procesu budovania ochranného portálu.

Z dokumentu P2 je zrejmé, že ide o metódu sprístupnenia líniových trás plynovodu v mieste kríženia s komunikáciou bez jej rozkopania, banským spôsobom, podobne ako tomu bolo v prípade dokumentu P3.

Podľa navrhovateľa vybudovaniu ochranného portálu ďalej zodpovedá vyvrtanie a založenie železobetónových pilierov, výroba a osadenie portálov po stranách ciest, horizontálne vrty s perforovanými pažnicami ukotvenými v portáloch, tlaková cementácia, vytvorenie ochrannej „čiapky“ a štartovacia a čakacia jama.

Z postupu opravy porubia v 1. patentovom nároku je zrejmé, že vybudovanie ochranného portálu podľa napadnutého patentu má stabilizovať najmä horizontálne posuvy podložia časti ponechanej vozovky s presmerovanou dopravou a zabrániť zosuvu podložia do budúceho výkopu.

Portály podľa dokumentu P2 umiestnené na obidvoch stranách štôlne slúžia na ukotvenie perforovaných pažníc v horizontálnych vrtoch pod existujúcou komunikáciou, spevnené ďalej tlakovou cementáciou, t. j. ide o spevnenie ponechanej komunikácie najmä proti vertikálnemu prepadnutiu komunikácie do budúcej šachty pod touto komunikáciou. Samotná realizácia ako aj účel týchto portálov sú diametrálne rozdielne vzhľadom na portál podľa napadnutého riešenia, a teda nemožno tvrdiť, že vybudovanie ochranného portálu podľa napadnutého patentu je to isté ako vybudovanie portálov po obidvoch stranách ponechanej komunikácie na umožnenie jej poddolovania. Portál v napadnutom patente zabraňuje najmä horizontálnemu posuvu nadložia ponechanej časti vozovky, pretože pod touto časťou vozovky nedôjde k jej poddolovaniu,

a teda možnému vertikálnemu prepadu ponechanej časti vozovky, zatiaľ čo portály v namietanom dokumente slúžia súčasne na ukotvenie pažníc a následne tak podopierajú existujúcu ponechanú komunikáciu a zabráňujú vertikálnemu pádu existujúcej komunikácie do poddolovanej štôlne a tiež bočnému zosuvu. Portály v namietanom dokumente musia byť uspořobené na možnosť vytvorenia priestoru-štôlne popod komunikáciu, zatiaľ čo pri portáli v napadnutom patente je nežiaduce, aby na stene portálu bola vytvorená akákoľvek otvorená plocha, pretože vzhľadom na postupnosť krokov chránených v 1. patentovom nároku je potrebné zabrániť „vytekaniu“ horniny spod dna portálu.

Ďalší bod, ktorý označil navrhovateľ ako ďalšiu súčasť vybudovania ochranného portálu v napadnutom patente – štartovacia a čakacia jama so samotnou konštrukciou portálu nesúvisí a tak ako v prípade porovnania napadnutého riešenia s riešením podľa P3 ide len o vstupnú bránu umožňujúcu začať samotné raziene pod komunikáciou.

Z uvedeného je teda zrejmé, že namietaný dokument – P2 neobsahuje znak, ktorý by bolo možné stotožniť so znakom „vybudovanie ochranného portálu“ podľa napadnutého patentu.

Znak „vykopanie nadložia a obnaženie poškodeného potrubia za súčasného paženia bokov výkopu“ navrhovateľ podobne ako v prípade dokumentu P3 porovnal so znakom v dokumente P2 – etapa 9 – ťažba zeminy v šachte s postupným osádzaním banskej výstuže. Tento postup je podľa navrhovateľa zrejmy z fotografií č. 1 a č. 2.

Na fotografiách č. 1 ako aj 2 sa nachádza štartovacia jama, teda len prípravný priestor a výkop ako v prípade napadnutého riešenia sa v tomto prípade nerobí, pretože aj napr. na str. 60 dokumentu P2 je uvedené, že „táto metóda rieši sprístupnenie líniových trás plynovodu v miestach križovania cestných komunikácií, resp. železničných tratí kde nie je možné zrealizovať otvorený výkop“, tzn. v dokumente P2 ide o raziene šachty, tzn. vodorovným odstraňovaním zeme, horniny a pod. so súčasným osádzaním spevnenia šachty – banskej výstuže, kde nadložie ostáva ponechané, zatiaľ čo v prípade napadnutého riešenia ide o výkop nadložia do hĺbky so súčasným pažením bokov výkopu, tzn. ani tieto porovnávané kroky nemožno stotožniť.

Ďalší podstatný znak prvého nároku napadnutého patentu vybetónovanie počvy výkopu navrhovateľ označil v dokumente P2 ako vybetónovanie počvy výkopu v etape 11 (betonáž ostenia a počvy banského diela), dokumentovaný obr. 7. Na obr. 7 je pohľad do štôlne, kde je zrejme vybudovanie debnenia ostenia štôlne upevneným o oceľovú konštrukciu banskej výstuže a nie betónovanie počvy výkopu. Možno však povedať, že v prípade betonáže počvy (nie ostenia) banského diela ide o rovnaký znak s napadnutým riešením, rozdiel je len v rozsahu, pretože v napadnutom patente sa betonuje počva výkopu, zatiaľ čo v namietanom dokumente sa betónuje počva výkopu celého banského diela pod komunikáciou.

Ďalší znak napadnutého patentu „rozdelenie chráničky na ľahko manipulovateľné časti a ich odpratanie z výkopu je síce, čo do znenia rovnaký so znakom v namietanom dokumente – etapa 10 – postupné odstraňovanie chráničky, obr. 5 a 6. Aj v tomto prípade ako v prípade porovnania s dokumentom P3 je rozdiel v technologickom postupe, pretože ide o banský spôsob sprístupnenia potrubia, a teda tiež je nutné časť chráničky priečne oddeliť, oddelenú časť vodorovne vysunúť mimo šachty do výkopu a následne je potom možné túto rozpoliť a jej časti vyťahnúť z výkopu (viď. napr. obr. 12), zatiaľ čo v napadnutom patente je možné chráničku rozdeliť na menšie časti a priamo vyťahnúť z výkopu. Z uvedeného dôvodu nemožno ani tento krok v porovnávaných postupoch považovať za totožný.

Ďalší znak „sanácia poškodeného alebo zoslabeného potrubia“ je zhodný v oboch porovnávaných pracovných postupoch. Konkrétny spôsob sanácie môže byť rozdielny, čo však nie je predmetom napadnutého riešenia.

Nasledujúci znak „vybudovanie skeletu chráničky“ namietaný dokument P2 konkrétne nerieši, avšak je zrejme, že v oboch prípadoch je osadenie novej chráničky nevyhnutné. Samotné osádzanie chráničky a technologický postup zase závisí od prístupu k samotnému potrubiu, na ktoré sa má nová chránička osadiť. Je rozdiel osádzať chráničku na potrubie v otvorenom výkope (napadnuté riešenie) ako v uzavretom výkope – štôlni (namietané riešenie). Ako už bolo uvedené, konkrétny technologický postup vybudovania novej chráničky v dokumente P2 nie je uvedený, avšak na str. 64 dokumentu P2 je uvedené, že „kvôli zabezpečeniu dlhodobej únosnosti a životnosti sa vo vnútri štôlne zrealizuje betónový prstenec, betonáž ostenia a počvy banského diela, čím vznikne železobetónový monolit, ktorý preberá funkciu chráničky“.

Z uvedeného je teda zrejme, že samotná spevnená štôlna sa v prípade namietaného riešenia podľa P2 stáva chráničkou.

Navrhovateľ v tejto súvislosti znova poukazuje na STN normy, ktoré však nepredložil, ani konkrétne neuviedol ním tvrdené skutočnosti.

Aj v tomto prípade je však možné predpokladať, že vybudovanie chráničky na ochranu potrubia je nevyhnutné v oboch prípadoch, t. j. aj napadnutom riešení aj v dokumente P2 a aj keď je možno v rôznych prípadoch zostrojená rôznym spôsobom je zrejme, že bude plniť rovnaký účel.

Posledným krokom je „vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou plavenou základkou na elimináciu napätí a/alebo na vyplnenie priestoru medzi potrubím a mostným telesom“ porovnaný navrhovateľom s etapou 13 dokumentu P2 – zaplavenie plavenou základkou na elimináciu dodatočných napätí po opätovnom zásype potrubia.

Ako už bolo uvedené, betónový prstenec vytvorený v šachte nahradí v prípade metódy podľa dokumentu P2 funkciu chráničky, tzn. zaplnenie štôlny plavenou základkou (pozri napr. obr. 10) je vyplnením priestoru medzi potrubím a chráničkou a teda ide o rovnaký znak napadnutého patentu a namietaného dokumentu P2, ktoré sa líšia len rozsahom zaplavenia.

Z uvedeného porovnania postupu podľa 1. patentového nároku napadnutého patentu a postupu podľa dokumentu P2 je zrejme, že namietaný dokument P2 neobsahuje všetky podstatné znaky napadnutého riešenia uvedené v hlavnom patentovom nároku, a preto je napadnuté riešenie prvého patentového nároku voči riešeniu v dokumente P2 nové.

Ďalším namietaným dokumentom predloženým navrhovateľom je dokument D2. V hodnotení dokumentu D2 úrad z dôvodu jeho obsiahlosti postupoval tak, že najprv zhodnotil jednotlivé priložené dokumenty a v prípade ak by išlo o dokument, ktorý je možné považovať za dokument preukazujúci nenovosť napadnutého riešenia, úrad sa bude následne zaoberať jeho relevanciou v súvislosti s preukázaním jeho zverejnenia pred dátumom prednosti napadnutého riešenia.

Účelom vypracovania dokumentu D2 (znaleckého posudku) bolo posúdiť použitie resp. nepoužitie jednotlivých samostatných krokov (technologických postupov) uvedených v napadnutom patente alebo ich vzájomnej kombinácie, ďalej či bol alebo nebol použitý akýmkoľvek iným subjektom v známom priemyslenom odvetví a napokon či bol alebo nebol publikovaný v akejkoľvek odbornej literatúre alebo inak sprístupnený verejnosti.

Znalec (znalci) v znaleckom posudku mal za úlohu presne to, čo pri posudzovaní pracovného postupu v zmysle posúdenia novosti nie je prípustné a to rozdeliť pracovný postup na jednotlivé kroky a tie samostatne hľadať v preuverejnených, veľakrát rôznorodých materiáloch.

Na str. 8 dokumentu D2 znalec rozoberal prvý znak hlavného patentového nároku - „vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy“, pričom skonštatoval, že ide o bežnú všeobecne známu činnosť upravenú všeobecne záväznými právnymi predpismi. Znalec uviedol, že realizácia tohto znaku vychádza z podmienok stavebného povolenia k danej stavbe, ktoré je vydávané v zmysle zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku napríklad v súlade s ustanovením § 48 označeným ako „Všeobecné technické požiadavky na uskutočňovanie stavieb“ a individuálnymi podmienkami, ktoré stanoví správca komunikácie.

Znalec citoval uvedený zákon č. 50/1976 Zb, ktorý v § 48 konkrétne uvádza:

- (1) Stavby sa musia uskutočňovať v súlade s overeným projektom a stavebným povolením a musia spĺňať základné požiadavky na stavby.
- (2) Stavby sa zakladajú spôsobom zodpovedajúcim základovým pomerom pozemku a režimu podzemných vôd. Pri zakladaní stavby sa musí dbať, aby sa zakladaním stavby neohrozila stabilita susedných stavieb a nezmenili sa základové pomery susedných pozemkov. Susedné stavby a pozemky, ktorých stabilita alebo základové pomery by sa mohli zakladaním stavby ohroziť, treba zabezpečiť ešte pred začatím stavebných prác.
- (3) Zemné práce pri zakladaní stavby a pri umiestňovaní podzemných stavieb, ktoré sa uskutočňujú v

rovnakom čase a na rovnakom mieste, sa musia koordinovať. Výkopy a skládky nesmú znemožňovať prístup alebo prízjazd k susedným stavbám a pozemkom. Výkopy na pozemných komunikáciách a na verejných priestranstvách sa musia primerane vybaviť dostatočne bezpečnými a kapacitne vyhovujúcimi priechodmi, priecestiami alebo obchádzkami a musia sa označiť.

(4) Základy stavieb musia bezpečne prenášať do podlažia stavieb zaťaženie vyvolané stavebnými konštrukciami a úžitkovým zaťažením. Základová škára sa musí založiť v nepremrzajúcej hĺbke.

(5) Nosné konštrukcie musia trvale a bezpečne odolávať zaťaženiu vyvolanému stavbou, užívaním stavby a vonkajšími vplyvmi a toto zaťaženie prenášať do základov stavby. Nosné konštrukcie musia trvale a bezpečne odolávať aj požiarnejmu zaťaženiu.

(6) Stavby na pozemkoch v dosahu účinkov banskej činnosti alebo činnosti vykonávanej banským spôsobom alebo v dosahu podzemných stavieb musia spĺňať požiadavky na zakladanie stavieb a na stavebné konštrukcie zodpovedajúce aj týmto podmienkam.

(7) Stavby na území so seizmickým ohrozením musia spĺňať požiadavky zodpovedajúce stupňu možnej seizmicity územia.

Znalec podotkol, že citované znenie zákona síce konkrétne o vybudovaní nábehovej a odbehovej trasy nehovorí, je však možné nariadenie vybudovania obchádzkovej trasy nájsť v ods. 3: „Výkopy na pozemných komunikáciách a na verejných priestranstvách sa musia primerane vybaviť dostatočne bezpečnými a kapacitne vyhovujúcimi priechodmi, priecestiami alebo obchádzkami a musia sa označiť.“

Uvedený zákon predstavuje relevantný materiál vo vzťahu k posudzovaniu novosti napadnutého riešenia, pretože bol zverejnený pred dátumom prednosti napadnutého riešenia a z jeho citácie možno súhlasiť so znalcom, že znak v 1. patentovom nároku napadnutého patentu „vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy“ je bežným znakom vyplývajúcim zo znenia citovaného zákona a využívaným pri stavebných prácach.

Druhý znak postupu uvedený v 1. patentovom nároku napadnutého patentu „vybudovanie ochranného portálu“ hľadal znalec v ďalších dokumentoch, pričom znalec pripustil, že: „Ochranné portály sú pre širokú verejnosť známe hlavne zo stavieb železničných a cestných tunelov. Ich hlavnou úlohou pri výstavbe je stabilizácia štartovacej alebo cieľovej strany tunela“ a ďalej „Portál tunela (štólne) je vonkajšia ochranná konštrukcia tunela (štólne), ktorá vytvára vjazdovú alebo výjazdovú časť tunelovej rúry (STN 737507.1)“.

K uvedenému možno poznamenať, že sám znalec uvádza, že ide portál budovaný v rámci výstavby tunela alebo štólne. Aj keď ide o zhodný názov „portál“ ako v prípade znaku v napadnutom riešení, z napadnutého riešenia je zřejmé a jednoznačné, že pri pracovnom postupe podľa napadnutého patentu nejde o budovanie tunela ani štólne, a tak portál v tom zmysle ako uvádza znalec nie je možné považovať za zhodný znak napadnutého riešenia. Rozdiely medzi portálom podľa napadnutého riešenia a portálom, resp. portálmi pri budovaní tunela alebo štólne už boli vysvetlené v predchádzajúcom posudzovaní namietaných materiálov P2 a P3.

Znalec na str. 10 posudku uvádza, že ochranný portál je tvorený zváranou konštrukciou – zvarom zo stavebnej ocele, ktorá sa osadí do pripraveného výkopu v potrebnej šírke a dĺžke čo zobrazuje odr. 1. K uvedenému je nutné uviesť, že zváraná konštrukcia, ktorá je uvedená na citovanom obr. 1 je položená v otvorenom priestore, ktorý je pred aj za týmto zvarom, dokonca sa tam nachádzajú rôzne stavebné pomôcky, tzn. v žiadnom prípade nejde o portál podľa napadnutého riešenia, ktorý z jednej strany podopiera polovicu predelenej komunikácie. Podľa napadnutého riešenia sa v strede vozovky vykope ryha o šírke 0,3 až 0,5 m a do takto vytvorenej ryhy sa vloží tuhá oceľová konštrukcia a po stabilizácii portálu sa pristúpi k prekopaniu vozovky. Obr. 1 je teda neindeifikovateľná zváraná konštrukcia na neidentifikovateľnom mieste, ale je zřejmé, že nejde o portál podľa napadnutého riešenia. Ide pravdepodobne o portál predpripravený pred razením štólne, keďže ako sa uvádza pod obrázkom v konštrukcii portálu sú osadené aj vodiace potrubia na realizáciu horizontálnych vrtov s perforovanými pažnicami. To isté platí aj pre obr. 2 a 3, kde ide jednoznačne o prípravu portálu pred razením štólne, tunela, čo nakoniec zdôrazňuje aj znalec.

Odhladnuc od uvedeného podstatná je skutočnosť, že nie je zřejmé odkiaľ obrázky pochádzajú, kedy boli vyhotovené a tak nepredstavujú relevantný namietaný materiál, ktorý by bolo možné pokladať za doterajší stav techniky v zmysle § 7 ods. 2 patentového zákona.

Pri ďalšom rozbere jednotlivých znakov pracovného postupu postupoval znalec rovnako, tzn. vybral si

jeden znak, ktorý označil ako bežný znak v stavebnej praxi, prípadne uviedol zákony alebo normy, ktoré určujú podmienky stavebných prác, prípadne poukazuje na „vnútorné riadiace akty“.

Znova je však nutné zdôrazniť, že predmetom ochrany je pracovný postup, ktorý sa môže skladať z jednotlivých známych krokov avšak vzájomná kombinácia týchto krokov môže byť nová. Je preto podstatné, aby v namietanom dokumente boli preduverejnené všetky kroky postupu a nie je možné poukazovať len na jednotlivé znaky a tie samostatne hodnotiť. Navyše sa tieto kroky nachádzajú v rôznych namietaných materiáloch. Ďalšie hodnotenie rozboru jednotlivých znakov znalcom (znalcami) v predložennom znaleckom posudku, robené takýmto spôsobom, je preto pre posudzovanie novosti napadnutého riešenia – pracovného postupu, bezpredmetné.

K znaleckému posudku boli ďalej doložené: na str. 19 obr. 4 – časť projektovej dokumentácie- rozpiska „Podchod pod silnicí Ps 11, trasa km 41,26“ a obrázok priečného rezu podchodu a následne obr. 5 ku ktorému je uvedené, že betónové prefabrikáty v tvare obráteného „U“ profilu boli na neskorších opravách tranzitného plynovodu na mieste jeho križovania s komunikáciou realizovaných banskou metódou nahradené priehradovými oblúkovými nosníkmi podľa úžitkového vzoru č. 1698, pričom znalec neuviedol z akého dôvodu boli k znaleckému posudku tieto materiály doložené. Ide o nový systém ostenia podzemných diel uvedeným výrobkom. Napadnutý patent nemá ostenie, pretože pri postupe podľa napadnutého patentu nejde o podzemné dielo. Uvedené poukázanie na prefabrikáty v tvare prevráteného „U“ sa nachádzajú v časti zdôvodňujúcej vybudovanie ochranného skeletu majúceho funkciu mostného telesa pod komunikáciou – teda chráničky, a teda je možné predpokladať, že znalec chcel preukázať známosť vybudovania chráničky potrubia.

Na str. 27 znaleckého posudku znalec uviedol, že spôsob opravy a predĺženia životnosti potrubia banským spôsobom a využitím plavenej základky bol okrem iných verejne prezentovaný aj na medzinárodnom workshope „protikorózní ochrana úložných zariadení“ v dňoch 2.-3.12.2003. K uvedenému je nutné uviesť, že úrad sa spomenutej prednáške dostatočne venoval v predchádzajúcej časti rozhodnutia.

Ďalej znalec na str. 28 poukazoval na spôsob vykonávania opráv potrubia líniovej časti TP v poločnosti SPP, a. s. V tejto časti sa znalec venuje príkazom a smerniciam GR SPP na prevádzku a údržbu plynárenských zariadení s uvedením technologického postupu prác vo všeobecnosti. Ďalej sú spomínané rôzne stavby aj s postupom prác ako napr. prípravné práce, dopravné značenie, zemné práce, oprava potrubia, obetonovanie potrubia, dokončovacie práce.

Na str. 30 je popísaná dokumentácia k stavbe – Oprava potrubia Tornaľa-Starňa, kde je ale znova popísaný postup prác všeobecne a ide o banskú metódu opravy potrubia, tzn. nie je potrebná obchádzková trasa, buduje sa tunel (štôlna) pod komunikáciou, nejde o otvorený výkop atď. ako v prípade napadnutého riešenia.

Tomu zodpovedajú aj ďalšie obrázky na str. 31 banskej metódy s viditeľným vyobrazením štôlny. Obrázky nie sú datované, nie je zjavné kedy vznikli, len podľa nadpisu znalcov ide o stav k 28.11.2002, čo však hodnoverne nie je preukázané. Nasledujú ďalšie obrázky na str. 33, ale tiež z vyobrazenia banskej metódy, tzn. vytvorenia štôlny pod cestnou komunikáciou.

V závere znalec na str. 36 uviedol, že samostatne zosumoval jednotlivé kroky (znaky) napadnutého riešenia zase s poukazaním na splnenie noriem, smerníc, prevádzkových predpisov a pod. pričom v závere konštatoval, že všetky technologické postupy presne uvedené v napadnutom patente v určenej postupnosti a kombinácii boli použité v projektovej dokumentácii súvisiacej s nasledovnými stavbami realizovanými objednávatelom znaleckého posudku, resp. jeho právnymi predchodcami, ako aj pri realizácii samotných týchto stavieb:

Rimavská Sobota – Starňa rok 2001
Malé Zlievce – Veľký Krtíš TP III, rok 2002
Slatina – Tupá TP III rok 2002
Nové Hony – Veľké Dravce TP I rok 2002
Lučenec – Veľký Krtíš rok 2003.

Vo všetkých uvedených prípadoch išlo o realizáciu prác sprístupnením líniovej trasy prepravného plynovodu banským spôsobom pri využití plavenej základky. Realizácia stavieb banskou metódou

v spoločnosti eustream, a. s., je obsahovo identická s patentovými nárokmi uvedenými v napadnutom patente a bola verejne prezentovaná aj v rámci odborných akcií Slovenského plynárenského a naftového zväzu a Českého plynárenského zväzu.

K uvedenému je nutné znova uviesť, že sám znalec na str. 34 píše, že pri realizácii stavieb, prác a zásahov na vyhradených technických zariadeniach musí byť vypracovaný a následne dodržaný technologický postup. Napriek tomu stále porovnáva banskú metódu s napadnutým riešením, kde v žiadnom prípade nemožno hovoriť o zhodnosti jednotlivých krokov, resp. o zhodnosti technologického postupu. Nie je možné všetky kroky uvedené v napadnutom patente nahradiť krokmi banskej metódy a naopak, pretože zvolený postup prác nie je ľubovoľný ale vychádza z realizačných podmienok a ako vraví sám znalec musí byť dodržaný technologický postup inak nie je možné dôjsť k vytýčenému cieľu. Už niekoľkokrát v rozhodnutí bolo popísané prečo sa jednotlivé metódy (napadnutý patent a banská metóda) nezhodujú a v čom vidí úrad podstatné rozdiely. Z uvedeného dôvodu nemožno súhlasiť so závermi znalca, resp. znalcov.

Ako prílohy v znaleckom posudku nasledujú:

- 1) Objednávka na vypracovanie znaleckého posudku
- 2) Technická správa z októbra 2003 (Výmena chráničky banským spôsobom-križenie plynovodu v km 50,44 s traťou ŽSR Čierna n/Tisou-Košice):, kde je v časti 7.5 popísaný v podstate postup uvedený v Prednáškach 1, resp. v Prednáške 2 s použitím banskej výstuže ARCUS. Napadnuté riešenie banskú výstuž nepoužíva. Zaliatie celého priestoru šachty plavenou základkou bolo popísané pri hodnotení dokumentov Prednáška 1 a 2.
- 3) Súhrnná technická správa, oprava potrubia TP1 v križení s cestou III. triedy Nitra-Šaľa zo 17.1.2004 výmena chráničky TP1 banským spôsobom popisuje stavebné práce: „...pred zahájením prác sa upraví manipulačné platô z obidvoch strán cesty v osi plynovodu. Následne sa zrealizujú vrтанé pilóty na oboch stranách komunikácie, ktoré sa vyarmujú a vybetónujú. Na mieste štartovacej šachty sa na pilótach zhotoví základový trám ZT1, ktorý sa zabetónuje. Po jeho zatvrdnutí dôjde k realizácii injektážnych vrtov. Následne sa vyarmuje aj základový trám ZT2 v mieste cieľovej šachty tak, aby sa do jeho telesa ukotvili pažnice injektážnych vrtov. Po zatvrdnutí základového trámu ZT2 dôjde k injektáži vrtov cementovým mliekom a predopnutiu vložených tiahel“. Z uvedeného postupu, ktorý popisuje práce pred začatím razenia šachty a vybudovanie portálu je zrejmé, že ak navrhovateľ chcel poukázať na použitie „zhodného“ portálu v obidvoch riešeniach, práve konkrétnym popisom prác v technickej správe, tieto naopak vylučujú možnosť označenia zhody medzi vybudovaním portálu v napadnutom riešení a v riešení popísanom v citovanej technickej správe. Táto odlišnosť je jednoznačne zrejماً pre každého odborníka v danej oblasti techniky. Ide o iný postup stavebných prác, iný spôsob obnaženia potrubia pre možnosť opravy, jednotlivé úkony medzi napadnutým riešením a namietaným riešením nie sú zameniteľné ani nemožno žiadny z čiastkových úkonov obísť alebo vylúčiť, pretože by to nevedlo k požadovanej možnosti dokončiť opravu potrubia ako takú. Ako už bolo niekoľkokrát uvedené, namietané riešenie banskej metódy nepotrebuje vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy, portál je budovaný iným spôsobom na inom mieste komunikácie, vzhľadom na funkciu, ktorú má ďalej plniť. Pri napadnutom riešení v podstate nie je možné vybudovať portál tak, ako to opisujú namietané dokumenty, pretože pri ňom sa ďalej nebuduje štartovacia jama a z nej nedojde k razeniu štólne popod komunikáciu. Ako už tiež bolo uvedené – rovnaký názov „portál“ nie je dostatočný na tvrdenie, že ide o zhodné riešenia.
- 4) Technická správa, časť statika –Oprava potrubia TP1 v križení s cestou III. triedy Nitra-Šaľa zo 17.1.2004. V tejto časti je uvedené viac-menej to isté, čo v predchádzajúcej súhrnnej technickej správe a tiež platí rovnaké vysvetlenie, ako k nej bolo uvedené.
- 5) Technologický postup pre razenie a zabezpečenie, Lokalita: Nitra-Šaľa v km 5,4 – ide o popis banského diela-vyhĺbenia prístupovej šachty, jej stabilizácia výstužou, paženie bokov, hĺbenie štartovacej šachty, započatie razenia šachty atď. V samotnej technickej správe je na str. 7 uvedené, že „Tento technologický postup určuje aj chronológiu jednotlivých na seba nadväzujúcich pracovných operácií“ tzn. presne to, čo úrad nutne musí vziať do úvahy pri hodnotení namietaných materiálov. V každom parcovnom procese, pokiaľ má byť efektívny, je presne určený druh a postupnosť jednotlivých krokov, nie je preto možné vytrhávať z určitého postupu jednotlivé pracovné kroky a bez logiky ich spájať do domnelého celku, prípadne niektoré kroky bagatelizovať a považovať ich za menej podstatné, bežné a pod.
- 6) Súhrnná technická správa a Technická správa – Oprava potrubia TP1 v križení s traťou ŽSR Dolná Seč-Levice 48,350 km z 19.5.2003. V tomto prípade ide rovnako o banskú metódu, ktorej porovnanie a uvedenie rozdielov s napadnutým riešením bolo už vykonané vyššie.
- 7) Technická správa „Dokumentácia pre opravu chráničky TP3 v križovaní so štátnou cestou Slatina-

Tupá“ z júla 2002. Aj v tomto prípade ide o bankú metódu s pracovnými krokmi a ich rozdielnosťami vo vzťahu k napadnutému patentu.

8) Osvedčenie o odbornej spôsobilosti pre Ing. Bohuslava Kušnieru ako projektanta. Toto osvedčenie nemá vo vzťahu k posudzovaniu novosti napadnutého riešenia žiadnu výpovednú hodnotu, pretože neobsahuje žiadne technické riešenie.

9) Technická správa „Dokumentácia pre opravu chráničky TP3 v križovaní so štátnou cestou Malé Zlievce – V. Krtíš“ z júla 2002. Opakovane ide o bankú metódu, na ktorej hodnotenie v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu je znova nutné odkázať.

10) Technická správa – Plynovod-Odstraňovanie skratu katódovej ochrany v chráničke TP1 pod cestou Nové Hony-Veľké Dravce. Predmetom projektu bol návrh spevnenia lôžka potrubia, ktorý nepredstavuje kompletný pracovný postup, ktorý by bolo možné porovnať s napadnutým riešením.

11) Cenová ponuka Vodohospodárskych stavieb Malacky, a .s, Interný list SPP, Posúdenie rozpočtu, Výkazy výmer, Zmluva o dielo – všetky tieto doklady neobsahujú konkrétne technické riešenie, ktoré by bolo možné porovnať s napadnutým riešením v rámci posúdenia jeho novosti.

12) Patentový spis 138385 - „Způsob zakládání vyrubaných prostor“, rieši spôsob inštalácie plavenej základky do vyťažených bankových priestorov. Neobsahuje pracovný postup na sprístupnenie potrubia na opravu, a teda nie je námietkou na novosť napadnutému riešeniu.

13) Štúdia vplyvu vápencovej drvinu na koróziu ocele rovnako neobsahuje pracovný postup na opravu potrubia, zaoberá sa rýchlosťou postupu korózie a vplyvmi na rýchlosť tohto postupu. Tento materiál neobsahuje znaky napadnutého riešenia, a teda nejde o materiál preukazujúci nenovosť napadnutého riešenia.

14) Prednáška – Nové technológie odstraňovania ochranných potrubí v krížení so železnicami a cestami, autorov Ing. Ladislava Ondrejčíka a Ing. Pavla Krajeca bola súčasťou namietaného dokumentu D1, a teda už bola pri posudzovaní novosti zhodnotená úradom pri hodnotení dokumentu D1.

15) Smernica na hodnotenie vád a stanovenie metodiky ich opráv na potrubí líniovej časti TP – na určovanie metodiky vyhodnocovania vád po vykonaní vnútornej inšpekcie potrubia líniovej časti TP. Uvedená smernica neobsahuje technické znaky predstavujúce postup prác pri odkrytí, oprave a zásype líniových stavieb a nepredstavuje teda námietku voči novosti napadnutého riešenia.

16) Technická správa – Tranzitný plynovod Lučenec-Ďurkovce, júl 1999. Podľa tejto technickej správy bola oprava plynovodu realizovaná tak, že najprv bolo vytvorené provízorne oceľové premostenie ako náhradná trasa počas rozkopávky komunikácie, pod ktorou bude opravované plynové potrubie. Po týchto prácach sa pristúpilo k II. a k III. etape zemných prác, zdemolovali sa vrchné ochranné prefa dielce, po revízii a oprave jestvujúceho potrubia plynovodu sa toto obetónovalo a späťne zasypalo zhutneným štrkopiesčitým materiálom, nasledovala demontáž provízorneho oceľového premostenia včítane cestných prefabrikátov a zásyp zostávajúcej časti výkopu zhutneným štrkopieskom.

Z uvedeného je zrejme, že ide o metódu sprístupnenia potrubia na opravu nie bankým spôsobom, ale klasickým výkopom. Bez obrázkov, resp. výkresovej dokumentácie nie je jednoznačne možné zistiť rozsah a následnosť prác, avšak je zrejme, že sa vybuduje nábehová a odbehová trasa obchádzky miesta opravy, ale nie je zrejme vybudovanie portálu a ani použitie plavenej základky, preto ani tento dokument nie je námietkou voči novosti napadnutému riešeniu.

17) II. Líniová časť tranzitnej sústavy obsahuje zoznam prác na rôznych stavbách s uvedením základných údajov, navrhovateľ v nej zdôraznil časť na str. 9 – Opravu chráničiek bankým spôsobom pod štátnou cestou Starňa. Nie je zrejme, prečo tieto údaje znalci uviedli v znaleckom posudku, ale je zrejme, že tento sumár prác neobsahuje všetky znaky pracovného postupu podľa napadnutého patentu, a teda nepredstavuje námietku voči jeho novosti.

18) Zápis z porady pre výkon nápravných opatrení po vonkajšej inšpekcii TP (23.4.2002) neobsahuje žiadny konkrétny postup prác pri oprave potrubia, a teda nie je námietkou voči novosti napadnutému riešeniu.

19) Technologický postup pre razienu a zabezpečenie, lokalita Rimavská Sobota-Starňa (2.10.2001). V tomto prípade ide znova o bankú metódu, tzn. opätovne sú popísané pracovné postupy, ktoré boli niekoľkokrát porovnané s napadnutým riešením spolu s odôvodnením, prečo nejde o námietku voči novosti napadnutého riešenia.

20) Technologický postup, štandardná oprava chráničky pod cestou (bez datovania) obsahuje len v skrátený základný rozpis stavebných prác, pričom sa hlavne venuje konkrétnemu odstráneniu chráničky a oprave potrubia. Tento postup neobsahuje celkový postup a spôsob opravy potrubia v krížení s komunikáciou ako v prípade napadnutého riešenia, a teda nie je námietkou proti novosti napadnutého riešenia.

21) Technologický postup pre razienu a zabezpečenie, Lokalita: Lučenec-Veľký Krtíš, Objekt:

Sprístupnenie líniovej trasy plynovodu bankským spôsobom. V tomto prípade ide tiež o banksú metódu, ktorej relevancia pri hodnotení novosti napadnutého patentu bola uvedená vyššie.

22) Ing. Pavol Krajec, RIMA – MURÁNSKA spoločnosť, s. r. o., Rožňava: „Nové technológie odstraňovania ochranných potrubí v krížení so železnicami a cestami“. Táto prednáška ako dôkaz P2 bola súčasťou dokumentu D1, a teda úrad ju hodnotil v predchádzajúcej časti.

Znalci ďalej uviedli, že vychádzali z noriem a zákonov, ktoré sú citované na str. 4, 5 a 6 znaleckého posudku. Tieto normy však neboli úradu predložené a ani nebolo označené kde konkrétne v týchto dokumentoch je možné nájsť znaky napadnutého riešenia.

Z uvedeného hodnotenia dokumentov predložených v rámci dokumentu D2 a porovnaním s riešením podľa 1. patentového nároku napadnutého patentu je zrejmé, že postupy, ktoré sú súčasťou namietaného dokumentu D2 neobsahujú všetky podstatné znaky napadnutého riešenia podľa hlavného patentového nároku, a preto je napadnuté riešenie prvého patentového nároku voči riešeniam v dokumente D2 nové.

Navrhovateľ vo svojom návrhu ešte poukázal na dokument D3, ktorý sa zaoberá vytvorením zariadenia na podzemné sprístupnenie líniovej potrubnej trasy tzv. bankským spôsobom. Zariadenie sprístupní chráničku, umožní jej transport a demontáž a následne opravu veľkorozmerného potrubia. Zariadenie na sprístupnenie líniovej potrubnej trasy je vytvorené vybudovaním bankského diela pozostávajúceho z najmenej jednej šachty, z ktorej vychádza, alebo do ktorej vyúsťuje štôlna. Stabilita štôlne je zabezpečená bankskou oceľovou výstužou. V počve vyrazenej štôlne je na rozpery výstuže položené koľajisko, po ktorom sú posúvané minimálne dva podvozky, zabezpečujúce podporu obnaženej chráničky a jej transport do priestoru slúžiacemu na jej demontáž.

Uvedené riešenie nie je uceleným postupom na opravu potrubia, a teda neobsahuje všetky znaky 1. patentového nároku napadnutého patentu, a teda nie je námietkou proti novosti napadnutému riešeniu.

Úrad v tejto súvislosti tiež poukazuje na to, že sám navrhovateľ vo svojom podaní uviedol, že: „Vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy pomocou zábran z betónových prefabrikátov pred miestom budúceho výkopu v jednom jazdnom pruhu na presmerovanie premávky druhého, funkčného jazdného pruhu a po ňom nasledujúce vybudovanie ochranného portálu v strede vozovky, alebo medzi jednotlivými jazdnými pruhmi je kombinácia dvoch krokov, ktoré je pravdepodobne možné považovať za také, ktoré zatiaľ nie sú zrejmé z doterajšieho stavu techniky“ (str. 7 vyjadrenia z 30.1.2017).

Na základe uvedeného je preto nutné konštatovať, že v namietaných dokumentoch (resp. v ich prílohách) D1, D2 a D3 nie sú obsiahnuté všetky znaky hlavného patentového nároku napadnutého patentu, a teda navrhovateľ predloženými namietanými dokumentami nepreukázal, že napadnuté riešenie nie je nové. Zároveň je možné uviesť, že ak je hlavný patentový nárok nový, nové sú aj patentové nároky č. 2 a 3, ktoré sú na hlavnom patentovom nároku závislé a obsahujúce všetky znaky hlavného patentového nároku.

Navrhovateľ ďalej konštatoval, že napadnuté riešenie v čase podania nebolo výsledkom vynálezovskej činnosti, pričom poukázal na rovnaké namietané dokumenty ako pri preukazovaní nenovosti napadnutého riešenia.

Pri posudzovaní tejto podmienky udelenia napadnutého patentu úrad postupoval podľa zásad metódy „problém-riešenie“, ktorá je pri posudzovaní vynálezovskej činnosti štandardne používaná. Na základe tejto metódy je možné v maximálnej možnej miere zachovať objektivnosť v procese hodnotenia pri stanovení objektívneho technického problému. Vlastný postup hodnotenia vynálezovskej činnosti na základe tejto metódy je možné rozdeliť na nasledujúce časti:

- identifikácia najbližšieho stavu techniky,
- posudzovanie technických účinkov dosiahnutých technickými znakmi napadnutého riešenia, ktoré sú rozdielne od technických znakov najbližšieho stavu techniky,
- definovanie objektívneho technického problému, ktorý mal byť vyriešený napadnutým riešením,
- posúdenie, či predmetné riešenie napadnutého patentu je, resp. nie je výsledkom vynálezovskej činnosti v danej oblasti techniky na základe stavu techniky a objektívneho technického problému.

Dokument predstavujúci najbližší stav techniky, ktorý je základom pre posúdenie otázky obsiahnutia vynálezovskej činnosti by mal patriť do rovnakej alebo príbuznej oblasti techniky ako napadnuté riešenie, mať podobný cieľ/účel alebo účinok, resp. zodpovedať podobnému použitiu a mať s napadnutým riešením čo najviac spoločných znakov.

V časti „Doterajší stav techniky“ napadnutého patentu majiteľ uviedol, že doteraz sa na sprístupnenie potrubnej trasy napr. tranzitného plynovodu používala metóda otvoreného výkopu, pri ktorej dochádzalo k prekopaniu cestnej komunikácie s následným obnažením potrubia. Potom nasledovali sanačné práce na telese potrubia podľa rozsahu jeho poškodenia. V tejto časti sa majiteľ odvolával aj na riešenie uvedené v PUV 80-2003 (predtým už uvedené ako D3) kde je opísaný typ zariadenia, ktorým sa banským spôsobom (vybudovaním štôlní a šachty) sprístupnilo potrubie na opravu poškodených alebo zoslabených častí bez nutnosti jeho delenia. Neriešil sa tu však problém, pri ktorom sa čiastočne prekopala komunikácia so zabezpečením jej čela proti zosúvaniu stávajúceho neprekopaného telesa vozovky a zeminy pod ním. Nebol tiež riešený problém pri podkopávaní niekoľkých súčasne vedľa seba vedených komunikácií v prípade, ak je potrebné toto podkopanie, alebo prekopanie robiť po častiach tak, aby sa premávka presmerovala do funkčného jazdného pruhu a odstavený pruh by sa prekopala.

Podľa majiteľa cieľom napadnutého patentu bolo odstrániť problémy existujúce v stave techniky pri snahe predĺžiť životnosť potrubia a to sprístupnenie chráničky, resp. potrubia bez prerušenia toku média za súčasného používania časti komunikácie počas opravy a následne po oprave odstránenie pnutia pôsobiaceho na potrubie, ktoré spôsobuje sedimentácia po zásype, čím sa tiež zvýši životnosť potrubia. Zároveň uviedol, že doteraz používaný spôsob opravy potrubia vykopaním štôlne pod komunikáciou musel byť vykonávaný ručne, vzhľadom na plynové potrubie a tento spôsob bol teda pracnejší a drahší.

Úrad sa rozborom predložených namietaných materiálov zaoberal podrobne pri posudzovaní novosti napadnutého riešenia, pričom skonštatoval, že všetky predložené namietané materiály sa viac menej týkajú použitia banskej metódy, v niektorých dokumentoch napr. v P1, D3 alebo v niektorých dokumentoch, ktoré sú súčasťou dokumentu D2 sa konkrétne neuvádza celý postup pri obnažovaní a oprave potrubia a sú uvedené len určité časti tohto postupu, alebo úplne odlišné informácie.

Za najkomplexnejší dokument, v ktorom je opísaný postup opravy potrubia s popisáním jednotlivých krokov zaradených do tohto postupu sa javí namietaný dokument P2, ktorý je súčasťou dokumentu D1. Úrad teda, rovnako ako majiteľ, zvolil za najbližší stav techniky práve dokument P2, keďže tento najpodrobnejšie rieši podobný problém ako napadnutý patent, a to postup opravy protikoróznej ochrannnej vrstvy potrubia plynovodov v úseku ich kríženia s dopravnými stavbami.

Na poukázanie navrhovateľa vo svojom vyjadrení, že majiteľ patentu keď určil za najbližší stav techniky dokument D1, resp. P2 sa snažil zo stavu techniky vylúčiť dokument D2 ako celok a trvá na zohľadnení dokumentu D2 aj pri posudzovaní vynálezovskej činnosti a tiež na použití dokumentu D3 je nutné uviesť, že aj keď navrhovateľ kritizuje postup majiteľa pri výbere najbližšieho stavu techniky a definícii objektívneho technického problému, sám sa však posúdeniu splnenia vynálezovskej činnosti vôbec nevenoval a vo svojom podaní uviedol len všeobecné pravidlá pre jej posudzovanie. Posúdenie vynálezovskej činnosti systémom „problém-riešenie“ má svoje presné pravidlá a postup pri posudzovaní s konkrétnymi krokmi je uvedený vyššie. Za najbližší stav techniky je z množstva dokumentov predložených navrhovateľom potrebné vyselektovať taký dokument, ktorý ako už bolo uvedené by mal patriť do rovnakej alebo príbuznej oblasti techniky ako napadnuté riešenie, mať podobný cieľ/účel alebo účinok, zodpovedať podobnému použitiu a mať s napadnutým riešením čo najviac spoločných znakov. Nie je účelné porovnávať všetky dokumenty tak ako pri posudzovaní novosti, vzhľadom na charakter posúdenia samotnej vynálezovskej činnosti, keď ostatné relevantné namietané dokumenty nie sú eliminované z posudzovania, ale sú zhodnotené pri poslednom kroku, t. j. posúdení zrejmosti/nezrejmosti riešenia objektívneho technického problému, ktorý vyplýval z porovnania napadnutého riešenia s namietaným stavom techniky vo vzťahu k doterajšiemu stavu techniky, teda ostatným namietaným dokumentom.

Pri porovnaní napadnutého riešenia podľa 1. patentového nároku napadnutého patentu a P2 je možné uviesť nasledovné:

Napadnutý patent rieši opravu a predĺženie životnosti potrubia, napr. plynového tak, že sa najprv vybuduje

nábehová a odbehová trasa pomocou typizovaných prefabrikátov z dôvodu, aby nedošlo k náhodnému použitiu odstaveného pruhu v mieste opravy potrubia. V požadovanom mieste v priestore vozovky, pod ktorou prebieha opravované potrubie sa vybuduje ochranný portál (8), ktorý má slúžiť na stabilizáciu najmä horizontálnych posunov podložia časti vozovky s presmerovanou dopravou a zabrániť zosuvu podložia do budúceho výkopu (5). Následne sa vyberie daná časť vozovky a zemina až do obnaženia poškodeného potrubia za súčasného paženia bokov výkopu, prípadne aj čela výkopu (závisí od geologických podmienok v danej lokalite).

Dokument P2 vybudovanie „nábehovej a odbehovej trasy“ nerieši, pretože pri použití banského spôsobu to nie je potrebné.

Postup uvedený v P2 sa ďalej líši v spôsobe aj v konštrukcii vybudovania ochranného portálu, pretože tento sa v dokumente P2 nenachádza v priestore komunikácie, vzhľadom na to, že ide o banský spôsob. Vyvrátajú sa a založia sa železobetónové pilere, vyrobia sa a osadia sa portály po obidvoch stranách cesty, tzn. nevybuduje sa jeden portál v strede komunikácie. Uskutočnia sa horizontálne vrty s perforovanými pažnicami na ukotvenie v portáloch, vytvorí sa tlaková cementácia na vytvorenie tzv. ochrannej čiapy. Mimo komunikácie sa vyhlbi štartovacia štôľňa, z ktorej bude vykonávané razenie popod komunikáciu. Ako už bolo uvedené pri posudzovaní novosti vytvorenie portálov po stranách pri banskom spôsobe nemožno považovať za rovnaké s vytvorením jedného portálu v strede vozovky pri napadnutom riešení. Ide o diametrálne odlišný technologický postup. Okrem toho stabilizácia portálov pri banskom spôsobe sa nerobí pomocou tzv. krídiel. Pri napadnutom riešení nie je potrebné vybudovať štartovaciu štôľňu. Portály v P2 musia byť usposobené na možnosť vytvorenia priestoru v portáli vzhľadom na vytvorenie štôľne popod komunikáciu. Naopak portál pri napadnutom riešení musí čo najviac utesňovať podopieranú zeminu, aby nedošlo k jej „podtečeniu“ popod konštrukciu portálu. V prípade porovnania portálov v napadnutom riešení a v dokumente P2 a ich technických účinkov nemožno hovoriť ani o technickom ekvivalente.

V prípade ďalšieho kroku 1. patentového nároku napadnutého patentu sa za ochranným portálom vykope nadložie a obnaží sa poškodené potrubie za súčasného paženia bokov výkopu. V P2 sa nadložie nevykope, pretože k poškodenému potrubiu sa dostáva kopytím štôľne popod komunikáciu a odstraňovaním zasypu okolo potrubia.

Podľa ďalšieho kroku 1. patentového nároku sa ďalej vybetónuje počva (11) výkopu (od krajnice po portál) a následne sa chránička rozdelí na ľahko manipulovateľné časti, ktoré sa z výkopu odstránia.

V P2 sa pri banskom spôsobe vybetónuje počva výkopu po celej dĺžke štôľne.

Ďalším krokom podľa 1. patentového nároku napadnutého riešenia je rozdelenie chráničky na menšie manipulovateľné časti a ich odstránenie z výkopu. Aj v dokumente P2 je ďalším krokom odstránenie chráničky, ale samozrejme v štôľni nie je možné odstrániť chráničku tak ako v otvorenom výkope. Je nutné ju najprv pozdĺžne oddeliť a potom vysunúť mimo štôľňu a až potom priečne rozdeliť na menšie kusy a vytiahnuť.

Ďalej podľa obidvoch riešení (napadnutého aj P2) prebieha zhodne oprava samotného potrubia.

Po oprave potrubia sa podľa 1. patentového nároku napadnutého riešenia vybuduje skelet (6) novej chráničky, pričom na vyplnenie priestoru medzi potrubím a chráničkou sa použije plavebná základka (12) a/alebo na vyplnenie priestoru medzi potrubím a mostným telesom.

V P2 sa osadenie skeletu chráničky nerieši. Podľa uvedeného je však možné využiť betonáž ostenia a počvy ako chráničky s následným vyplnením tohto priestoru plavenou základkou, a teda v tomto kroku možno hovoriť o technickom ekvivalente chráničky podľa napadnutého riešenia.

Podľa 1. patentového nároku napadnutého patentu je posledným krokom opravy potrubia úprava terénu do pôvodného stavu. V dokumente P2 uvedené nie je riešené, ale je predpoklad, že tiež dôjde k úprave terénu.

Na základe uvedeného porovnania riešenia opísaného v napadnutom patente a v P2 je možné za objektívny technický problém stanoviť potrebu vytvorenia alternatívneho spôsobu opravy potrubia so zachovaním toku média v potrubí s čo najmenším narušením pôvodnej dopravnej stavby (napr. komunikácie), resp. aj s jej

využívaním počas opravy a zamedzenie vzniku, resp. eliminovanie vzniknutých napätí v potrubí vzniknúcich v súvislosti s narušením pôvodného terénu.

Navrhovateľ vo vyjadrení uviedol, že: „V riešení podľa napadnutého vynálezu je sprístupnenie potrubnej trasy nevyhnutnou podmienkou pre ďalšie práce na samotnom potrubí, pričom zdôraznil, že nie je vonkoncom rozhodujúce, či sa sprístupnenie potrubia uskutočňuje bankským spôsobom, ktorý bol v čase podania patentovej prihlášky známym spôsobom sprístupnenia potrubia alebo otvoreným výkopom (rovnako tak spôsob sprístupnenia potrubia známy v čase pred podaním patentovej prihlášky, resp. dátumom práva prednosti), pretože obe možnosti sú bez akýchkoľvek pochybností rovnako relevantným známym stavom techniky“.

S uvedeným tvrdením navrhovateľa nie je možné súhlasiť. Na ilustráciu je možné uviesť, že ak by úrad akceptoval prístup navrhovateľa, bola by patentová ochrana ďalšieho – nového pracovného postupu aj keď by bol akýkoľvek výnimočný, jednoduchší a ekonomickejší, pokiaľ by viedol k rovnakému výsledku, v tomto prípade k oprave potrubia, nemožná.

K uvedenému je potrebné poznamenať, že kategóriou patentových nárokov napadnutého patentu je pracovný postup (spôsob), ktorý je charakterizovaný postupnosťou jednotlivých úkonov, dejov, operácií, ktoré na seba nadväzujú. Ich technické účinky a realizácia je podmienená ich postupnosťou. Ako už bolo uvedené pracovný postup je nutné posudzovať komplexne a nie je možné vytrhávať jednotlivé časti pracovného postupu a tieto samostatne porovnávať so stavom techniky.

Predložené namietané dokumenty (D1, D2, D3) sa týkajú bankského spôsobu sprístupnenia potrubia pod komunikáciou alebo železnicou. Žiadny z nich nerieši možnosť využiť len čiastkový odkop komunikácie s podpretím portálom v strede komunikácie a s vytvorením otvoreného výkopu len v jednej polovici komunikácie s využitím nábehovej a odbehovej trasy. Banksý spôsob sprístupnenia potrubia je materiálovo aj pracne náročnejší a nie je možné povedať, že vo všetkých technických ukazovateľoch/znakoch nahrádza alebo jednoznačne zrejme navádza na riešenie podľa napadnutého patentu. Obidve riešenia, t. j. napadnuté riešenie aj banksý spôsob majú presné špecifické technologické postupy, ktoré nie je možné zamieňať i keď čiastkovo obsahujú aj rovnaké pracovné kroky (opravu potrubia, úpravu terénu). Zároveň obsahujú rovnako nazvané kroky (napr. budovanie chráničky, plavená základka, počva výkopu a pod.), ktoré sú však inak technologicky uskutočnené.

Navrhovateľ v podaní návrhu tiež uviedol, že všetky znaky prvého patentového nároku sú pre odborníka z danej oblasti z namietaných dokumentov jednoducho odvoditeľné, resp. zameniteľné, s čím tiež úrad nemôže súhlasiť, pretože pokiaľ sa začne budovať štôlna pod komunikáciou nie je možné jednoducho zmeniť ďalší postup prác a prejsť na odkop časti nadložia tak ako je to uvedené v napadnutom riešení, tzn. niektoré kroky postupu sú nezameniteľné, a tým aj priamo vplyvajú na postup krokov nasledujúcich.

Na základe uvedeného je teda nutné konštatovať, že navrhovateľovi sa nepodarilo preukázať, že napadnuté riešenie v čase podania neslňalo podmienku vynálezcovskej činnosti, a tak úrad považuje riešenie podľa 1. patentového nároku napadnutého riešenia za splňajúce podmienku vynálezcovskej činnosti podľa § 8 ods. 1 patentového zákona.

Pokiaľ bolo preukázané, že prvý patentový nárok spĺňa podmienku vynálezcovskej činnosti, nie je potrebné skúmať v tejto súvislosti ďalšie nároky, ktoré sú na hlavnom nároku závislé, pretože aj tieto podmienku vynálezcovskej činnosti v spojení s hlavným patentovým národom spĺňajú.

Navrhovateľ tiež spochybnil splnenie podmienky ochrany podľa § 37 ods. 4 patentového zákona, t. j. skutočnosť, že vynález nie je vysvetlený tak jasne a úplne, aby ho mohol odborník uskutočniť, konkrétne, že napadnuté riešenie nie je možné použiť v prípade, ak je daná požiadavka na zachovanie prevádzky na komunikácii križujúcej potrubie v plnom profile bez obmedzenia a tiež to, že dané riešenie je nepoužiteľné pri oprave potrubí v križovaní so železnicou, pretože použitie betónových prefabrikátov na odklonenie železničnej prepravy je technický nezmysel.

K uvedenému je ešte vhodné uviesť, že pokiaľ ide o splnenie požiadavky na zachovanie prevádzky na komunikácii križujúcej potrubie v plnom profile je použitie bankského spôsobu opravy potrubia zrejmom voľbou, keďže sa nenarušuje povrch komunikácie. Avšak každý z uvedených posudzovaných spôsobov

musí byť navrhnutý a zrealizovaný vzhľadom na požiadavky prevádzkovateľa komunikácie, geologické pomery, finančné a technologické podmienky. Žiadnu z metód sprístupnenia potrubia na opravu (napadnuté riešenie alebo banský spôsob) nie je možné použiť vždy a všade, práve preto existuje niekoľko alternatívnych postupov prác.

K nemožnosti, resp. nedostatočnému definovaniu patentových nárokov v prípade križovania potrubia so železnicou je nutné súhlasiť s navrhovateľom, že hlavný patentový nárok tak, ako je definovaný v spojení s druhým (závislým) patentovým nárokom, nie je vykonateľný v prípade križovania potrubia so železnicou, pretože vybudovanie nábehovej a odbehovej trasy pomocou typizovaných prefabrikátov nie je pri železničnej preprave reálne uskutočniteľné. Zároveň ani jeden príklad uskutočnenia neozrejmuje prípad križovania so železnicou a spôsob vybudovania obchádzkovej trasy, resp. využitia jednej koľaje na obojsmernú prevádzku.

Vzhľadom na uvedené bol návrh v tejto časti považovaný za opodstatnený, a preto úrad v súlade § 46 ods. 2 patentového zákona upravil znenie druhého závislého nároku na ochranu a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Zároveň je potrebné uviesť, že úrad pri úprave patentových nárokov nevychádzal z patentových nárokov predložených majiteľom, keďže tieto sa všetky prednostne týkali takej úpravy, ktorá mala zohľadňovať prípadné nesplnenie podmienky novosti a vynálezovskej činnosti hlavného patentového nároku vzhľadom na namietané dokumenty a nie uskutočniteľnosť riešenia vo vzťahu k § 37 ods. 4 patentového zákona.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Podľa § 55 ods. 1 zákona č. 435/2001 Z. z. o patentoch, dodatkových ochranných osvedčeniach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov možno proti tomuto rozhodnutiu podať na úrade rozklad v lehote 30 dní od jeho doručenia. Včas podaný rozklad má odkladný účinok. Toto rozhodnutie možno, po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, preskúmať správnym súdom na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

JUDr. Ingrid Maruniaková
generálna riaditeľka

Doručiť:

Advokátska kancelária Patajová Pataj s.r.o.
J. Chalupku 8
974 01 Banská Bystrica 1

Ing. Róbert Porubčan
Puškinova 19
900 28 Ivanka pri Dunaji